Lovtidende A

2025

Udgivet den 8. november 2025

4. november 2025. Nr. 1279.

Bekendtgørelse af lov om arbejdsskadesikring[1)]

Herved bekendtgøres lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 502 af 20. maj 2025, § 2 i lov nr. 703 af 20. juni 2025 og § 19 i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende §§ 84 b og 84 c træder i kraft den 31. december 2025, jf. § 4 i lov nr. 703 af 20. juni 2025 om ændring af lov om social pension, lov om arbejdsskadesikring og lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v. (Regulering af folkepensionsalderen og ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Formålet med denne lov er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade og at understøtte, at tilskadekomne i størst mulig udstrækning bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet efter en arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. lovens §§ 5-7, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Ved sagsbehandlingen inddrages både tilskadekomne eller deres efterladte og arbejdsgiver, forsikringsselskab, myndigheder og læger. Herved tilgodeses behovet for en sammenhængende indsats over for de tilskadekomne eller deres efterladte.

Kapitel 2

Lovens område

Personer berettigede efter loven

§ 2. Personer, der ansættes til at udføre arbejde her i landet for en arbejdsgiver, er berettigede efter denne lov, jf. §§ 5-7. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående.

Stk. 2. Medlemmer af arbejdsgiverens familie er berettigede efter loven, når de arbejder i virksomheden på en måde og i et omfang, der kan sidestilles med andre ansatte. Arbejdsgiverens ægtefælle er alene berettiget efter denne lov efter stk. 3.

Stk. 3. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der arbejder her i landet, er berettigede efter denne lov, når de har sikret sig efter § 48, stk. 2.

Stk. 4. Personer, der arbejder på et dansk skib, er ligestillede med personer, der er ansat til at arbejde her i landet.

Stk. 5. Et levendefødt barn er berettiget efter denne lov, hvis det inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten.

Stk. 6. Et foster eller barn er berettiget efter denne lov, hvis det senere dokumenteres, at en påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen har haft en skadelig effekt på foster eller barn. Sådanne skader kan henføres under loven efter § 7.

§ 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan loven skal gælde for

1) de personer, der er omfattet af barnets lov,
2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v., og
3) personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste.

§ 4. Alt arbejde for arbejdsgiveren er omfattet af arbejdsskadesikringen. Det gælder arbejde i dennes virksomhed, erhvervsmæssigt eller ej, og i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie.

Stk. 2. Personer, der udfører følgende aktiviteter, er også berettigede efter denne lov, jf. §§ 5-7:

1) Udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud.
2) Varetagelse af tillidshverv i forbindelse med de ansattes arbejdsforhold på virksomheden.

[1)] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, EU-Tidende 1985, nr. L 210, side 29.

BE010319

Beskæftigelsesmin.,
Arbejdstilsynet, j.nr. 2025-78330

3) Forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge større materielle og kulturelle tab, når forsøget uden at være arbejde efter § 2 dog sker i sammenhæng med sådant arbejde.
4) Forsøg på at redde menneskeliv her i landet, uden at forsøget er en naturlig del af den pågældendes arbejde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvornår loven skal gælde for skader opstået under befordring til og fra arbejde.

Kapitel 3

Arbejdsskade

§ 5. Ved arbejdsskade i denne lov forstås ulykke, jf. § 6, og erhvervssygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. dog § 10 a.

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. Personskaden, jf. stk. 1, kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet.

Stk. 3. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 7. Ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:
1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.
2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

§ 8. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven.

Erhvervssygdomsudvalget

§ 9. Beskæftigelsesministeren nedsætter et udvalg, som indstiller til beskæftigelsesministeren, hvilke sygdomme der opfylder kravene for at blive optaget på den i § 7, stk. 1, nævnte fortegnelse.

Stk. 2. Udvalget består af en formand og 8 andre medlemmer, der udnævnes for 3 år ad gangen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren udnævner udvalgets formand og medlemmer samt stedfortrædere for disse således 1 medlem efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen, 1 medlem efter indstilling fra Arbejdstilsynet, 1 medlem efter indstilling fra de offentlige arbejdsgivere, 2 medlemmer efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 3 medlemmer efter indstilling fra Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Stk. 4. Medlemmer af Erhvervssygdomsudvalget kan ikke samtidig være medlemmer af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller bestyrelsen for ATP.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter udvalgets forretningsorden, herunder regler om udvalgets indstillinger og offentliggørelse heraf.

Skader som følge af krig og terror

§ 10. Hvis Danmark er i krig, bliver skader, der opstår som følge af krigshandlinger, ikke anset for at være arbejdsskader. Personer, der udfører arbejde om bord på fartøjer af enhver art, der sædvanligvis anvendes i søfarts- eller fiskerierhverv, er dog berettigede efter denne lov i forbindelse med skader, der opstår som følge af krigshandlinger. Det samme gælder fiskerikontrolskibe og havundersøgelsesskibe.

§ 10 a. Enhver, der er sikret efter denne lov, herunder selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der har sikret egen person efter § 48, stk. 2, har ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selv om skaden ikke kan anses for en følge af arbejdet eller de forhold, arbejdet er foregået under. Ret til erstatning efter denne lov for følgerne af terrorhandlinger har endvidere personer, der er sikret efter arbejdsskadesikringsloven i medfør af anden lovgivning.

Stk. 2. Ved skader, der er forvoldt ved terror, jf. stk. 1, betaler staten ydelserne efter loven.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan efter § 49, stk. 1-8, og § 59 kræve udgifterne betalt af et forsikringsselskab m.fl. eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55, når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling. Det samme gælder, når skaden har ramt personer, der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i lande, hvor der er en særlig risiko for terror, samt når handlingen rammer

ansatte ombord på et dansk skib, der sejler i et område, hvor der er en særlig risiko for terror.

Stk. 4. På samme måde som i stk. 3 kan udgifter i sager vedrørende personer, der er sikret efter lov om arbejdsskadesikring i medfør af anden lovgivning, kræves betalt af den myndighed m.v., der skal bære udgifterne ved arbejdsskade.

Stk. 5. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, der ikke kan kræves betalt af et forsikringsselskab m.fl. efter stk. 3 og 4.

Kapitel 4

Ydelserne

§ 11. Ydelserne efter loven er

1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15,
2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17 og § 17 a,
3) godtgørelse for varigt men, jf. § 18,
4) uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b,
5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 19,
6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22, og
7) godtgørelse til efterladte, jf. § 23.

Almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v.

§ 12. Erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt men eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat i denne lov.

§ 13. Efterkommer den tilskadekomne ikke de krav, der er nævnt i § 38, eller modarbejder denne sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan retten til erstatning helt eller delvis bortfalde.

Stk. 2. Hvis de efterladte modsætter sig obduktion, jf. § 37, stk. 2, kan retten til erstatning bortfalde.

§ 14. Har den tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undladelse fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt men nedsættes eller helt bortfalde. Den tilskadekomne skal i givet fald udtrykkeligt gøres opmærksom herpå.

Sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m.

§ 15. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgifterne ikke kan afholdes efter sundhedsloven eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt men.

Stk. 3. Erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden fastsættes til et engangsbeløb. Ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede, gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af stk. 7.

Stk. 4. Er et hjælpemiddel som nævnt i stk. 2 anvendt under arbejde, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse, af hjælpemidlet betales.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang udgifter efter stk. 1-4 kan dækkes, herunder udgifter afholdt, inden sagen er anmeldt.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at forsikringsselskaberne kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af stk. 1-4.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring årligt inden udgangen af oktober måned de nærmere regler for omsætning af erstatning for permanente udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler, jf. stk. 3, 2. pkt., til et engangsbeløb, der tilkendes og beregnes det følgende år.

§ 16. Selvforsikrede arbejdsgivere, jf. § 48, stk. 5, kan ved arbejdsulykker, jf. § 6, beslutte at afholde udgifter til konkrete indsatser, der understøtter tilskadekomnes mulighed for at bevare eller genskabe tilknytningen til arbejdsmarkedet, når udgifterne ikke kan afholdes efter § 15, sundhedsloven eller som led i behandlingen på offentligt sygehus.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 17. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Tabet af erhvervsevne fastsættes på grundlag af forskellen mellem tilskadekomnes indtjeningsevne før arbejdsskaden, jf. stk. 2, og indtjeningsevnen efter arbejdsskaden, jf. stk. 3. Tabet af erhvervsevne fastsættes til 15, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 eller 100 pct. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter § 24, opreguleret til afgørelsestidspunktet. Er tilskadekomnes årsløn fastsat til den maksimale årsløn i § 24, stk. 10, 1. pkt., udgør indtjeningsevnen før arbejdsskaden den faktiske samlede indkomst ved arbejde efter § 24, stk. 1 eller 2, opreguleret til afgørelsestidspunktet, jf. § 24, stk. 7, efter princippet i § 25, stk. 1.

Stk. 3. Indtjeningsevnen efter arbejdsskaden fastsættes til tilskadekomnes indtjening på afgørelsestidspunktet, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af

den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og genoptræning el.lign.

Stk. 5. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab, jf. dog § 18 c.

Stk. 6. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 7, stk. 2, kan tidligst ydes fra det 15. år.

Stk. 7. Erstatningen tilkendes som en løbende erstatning, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 27.

Stk. 8. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende erstatning årligt 83 pct. af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf. For tilskadekomne, der har gennemført en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 a, udgør den løbende erstatning for skader, der har givet anledning til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har igangsat visitation til uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 a, stk. 1, ved fuldstændigt tab af erhvervsevne 100 pct. af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 9. Den årlige erstatning udbetales med 1/12 månedligt forud. Erstatningen løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt. Udbetaling af løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen, jf. lov om social pension. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 27 som et kapitalbeløb med den faktor, der er fastsat for en person, der er 2 år fra at nå folkepensionsalderen, ganget med den årlige løbende erstatning. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået folkepensionsalderen.

Stk. 10. Udbetales erstatningen som et kapitalbeløb efter reglerne i § 27, stk. 1, 1. pkt., har tilskadekomne ret til en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt, og frem til tidspunktet for omsætningen af erstatningen.

Stk. 11. Reglerne i stk. 9 og 10 anvendes tilsvarende i sager, der genoptages efter §§ 41 og 42. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har genoptaget sagen, jf. § 42.

§ 17 a. Tabet af erhvervsevne for personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller er i fleksjob, fastsættes på grundlag af forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og ledighedsydelsen eller indtjeningen i fleksjobbet.

Stk. 2. Indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter § 24, opreguleret til afgørelsestidspunktet. Er tilskadekomnes årsløn fastsat til den maksimale årsløn i § 24, stk. 10, 1. pkt., udgør indtjeningsevnen før arbejdsskaden den faktiske samlede indkomst ved arbejde efter § 24, stk. 1 eller 2, og opreguleret til afgørelsestidspunktet, jf. § 24, stk. 7, efter princippet i § 25, stk. 1. For tilskadekomne, som kommer til skade i et fleksjob, udgør indtjeningsevnen før arbejdsskaden den fastsatte årsløn, jf. § 24, stk. 2, nr. 12, opreguleret til afgørelsestidspunktet med tillæg af tilskuddet fra kommunen opreguleret til afgørelsestidspunktet.

Stk. 3. Indtjeningen i fleksjobbet, jf. stk. 1, udgør summen af lønnen fra arbejdsgiveren og tilskuddet fra kommunen.

Stk. 4. For personer, der er visiteret til fleksjob, vil en kommunes afgørelse om en sanktion om manglende ret til ledighedsydelse i en periode, jf. § 76, § 77 a, stk. 3 og 4, og § 77 b, stk. 1, jf. dog § 77 b, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, medføre fradrag i en fremtidig udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne, jf. stk. 1.

Stk. 5. Størrelsen på fradraget efter stk. 4 vil svare til 10 pct. af det fastsatte erstatningsbeløb for tab af erhvervsevne på tidspunktet for sanktionen. Perioden for fradraget i erstatningen for tab af erhvervsevne vil svare til den periode, som sanktionen i ledighedsydelsen varer. Mister tilskadekomne retten til ledighedsydelse, sker der alene fradrag i erstatningen for den periode, der går, fra at tilskadekomne mister ledighedsydelsen, og indtil tilskadekomne er ansat i et fleksjob.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer midlertidig afgørelse efter stk. 1, når tilskadekomne modtager ledighedsydelse, eller når der ikke er bevilget permanent fleksjob. For personer, der er i fleksjob, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring uanset 1. pkt. efter anmodning fra tilskadekomne træffe endelig afgørelse efter stk. 1, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at de erhvervsmæssige forhold er tilstrækkeligt afklarede.

Godtgørelse for varigt men

§ 18. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt men, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis mengraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Mengraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Stk. 3. Godtgørelse for varigt men fastsættes til et kapitalbeløb og udgør ved en mengrad på 100 pct. 1.013.500 kr. (2024-niveau). Beløbet reguleres efter § 25. Ved lavere mengrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 1.013.500 kr. (2024-niveau).

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan godtgørelse for varigt men fastsættes til et højere beløb, dog højst 120 pct. af 1.013.500 kr. (2024-niveau), reguleret efter § 25.

Stk. 5. Var tilskadekomne ved arbejdsskadens indtræden fyldt 40 år, nedsættes godtgørelsen med 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 39 år ved arbejdsskadens indtræden. Var tilskadekomne fyldt 60 år, nedsættes godtgørelsen med yderligere 1 pct. for hvert år, den pågældende var

ældre end 59 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år.

Stk. 6. Uanset stk. 5, 1. pkt., sker nedsættelse af godtgørelsen for tilskadekomne pr. 1. juli 2035 og frem med 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 40 år ved arbejdsskadens indtræden, og med yderligere 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 60 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 70. år.

Uddannelsesgodtgørelse

§ 18 a. I sager, der er omfattet af loven, og hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har truffet endelig afgørelse om tab af erhvervsevne, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, at tilskadekomne kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse i overensstemmelse med stk. 2, nr. 1 og 2, med uddannelsesgodtgørelse, når tilskadekomne

1) er uden for beskæftigelse eller i en opsigelsesperiode, der udløber inden start på uddannelsen,
2) skønnes fremover ikke at kunne anvende sin uddannelse eller varetage et arbejde inden for tidligere arbejdsområder på fuld tid som følge af arbejdsskaden, og
3) skønnes med en erhvervskompetencegivende uddannelse at få bedre indtjeningsmuligheder end uden uddannelsen.

Stk. 2. For tilskadekomne, der opfylder vilkårene i stk. 1 og forventes at få fastsat en mengrad på mindst 10 pct. som følge af en eller flere arbejdsskader, hvoraf den seneste skade forventes at medføre tilkendelse af men på mindst 5 pct., og som ønsker at tage en erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, indhenter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forud for afgørelsen, jf. stk. 1, oplysninger fra bopælskommunen om tilskadekomnes ønske til uddannelse og kommunens vurdering af, om

1) uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og
2) tilskadekomne forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

§ 18 b. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om uddannelsesgodtgørelsens størrelse.

Stk. 2. Uddannelsesgodtgørelse tilkendes fra den 1. i den måned, hvor uddannelsen starter, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før, arbejdsskaden er anmeldt, og indtil udgangen af den måned, hvor uddannelsen forventes at slutte. Uddannelsesgodtgørelse kan tilkendes i højst 48 måneder og højst frem til folkepensionsalderen. For tilskadekomne, som ikke har afsluttet sin uddannelse inden for 48 måneder på grund af orlov, hvor der er ret til fravær efter barselsloven, kan uddannelsesgodtgørelsen forlænges i den resterende del af uddannelsens normerede tid, dog højst i en periode svarende til den afholdte orlov.

Stk. 3. Uddannelsesgodtgørelsen udgør 83 pct. af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, dog minimum 110 pct. af den maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. I en forlænget periode med uddannelsesgodtgørelse, jf. stk. 2, 3. pkt., udgør uddannelsesgodtgørelsen et beløb svarende til den maksimale barselsdagpengesats.

Stk. 4. Øvrig A- og B-indkomst i perioden, hvor der er tilkendt uddannelsesgodtgørelse, fradrages som udgangspunkt i uddannelsesgodtgørelsen, jf. stk. 5.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af sager om uddannelsesgodtgørelse, herunder om beregning, tidsfrister, fradrag og efterregulering på baggrund af øvrig A- og B-indkomst og udveksling af oplysninger mellem kommuner, Udbetaling Danmark, arbejdsløshedskasser og forsikringsselskaber.

§ 18 c. Der kan ikke tilkendes erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov for en skade, der har givet anledning til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har igangsat visitation til uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 a, stk. 1, i samme periode, hvor der udbetales uddannelsesgodtgørelse. Udbetaling af allerede tilkendt midlertidig erstatning for erhvervsevnetab for skader efter 1. pkt. ophører, når tilskadekomne modtager uddannelsesgodtgørelse. Den finansieringspligtige efter § 18 e, stk. 3, kan modregne for meget udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov i perioder, hvor tilskadekomne har modtaget uddannelsesgodtgørelse for samme skade i fremtidige udbetalinger af erstatning og uddannelsesgodtgørelse, jf. § 11, nr. 2 og 4, til tilskadekomne.

§ 18 d. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indhenter løbende oplysninger om, hvorvidt tilskadekomne er indskrevet på uddannelsen, jf. § 18 a, er studieaktiv, holder orlov eller er syg.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at uddannelsesgodtgørelsen ophører for tilskadekomne, som holder anden orlov fra uddannelsen end orlov, hvor der er ret til fravær efter barselsloven. Tilskadekomne skal straks give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besked, hvis denne vil holde orlov fra uddannelsen. Tilskadekomne, der har ret til fravær efter barselsloven, kan inden for de 48 måneder, jf. § 18 b, stk. 2, 2. pkt., modtage uddannelsesgodtgørelse under orlov fra uddannelsen i op til 9 måneder, dog op til 12 måneder, hvis tilskadekomne er enlig forsørger. Afgørelsen efter 1. pkt. har virkning fra udgangen af den måned, hvor orloven begynder.

Stk. 3. Tilskadekomne skal straks give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besked med lægelig dokumentation, hvis tilskadekomne ikke har deltaget i uddannelsen på grund af længerevarende sygdom i mere end 30 dage. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at uddannelsesgodtgørelsen ophører, når tilskadekomne på grund af sygdom ikke har deltaget i uddannelsen i mere end 6 måneder i sammenhæng eller i mere end 30 dage for fjerde gang. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer ligeledes afgørelse om, at uddannelsesgodtgørelsen ophører, når tilskadekomne orienterer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om sygdom, der forventes at indebære fravær fra uddannelsen i mere end 6 måneder. Afgørelsen efter 2. og 3. pkt. har virkning fra udgangen af den måned, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelsen.

Stk. 4. Tilskadekomne skal straks give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besked, hvis tilskadekomne ikke er studieaktiv, eller hvis tilskadekomne udskrives af uddannelsen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at uddannelsesgodtgørelsen ophører, når tilskadekomne ikke er studieaktiv eller er udskrevet af uddannelsen. Afgørelsen har virkning fra udgangen af den måned, hvor tilskadekomne ifølge uddannelsesinstitutionen ikke længere var studieaktiv, eller den måned, hvor tilskadekomne er udskrevet af uddannelsesinstitutionen, når tilskadekomne forinden dette tidspunkt var studieaktiv.

Stk. 5. Tilskadekomne skal straks give besked til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om overgang til social pension, jf. lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring stopper udbetalingen af uddannelsesgodtgørelse fra det tidspunkt, hvor tilskadekomne overgår til at modtage pension, jf. 1. pkt.

Stk. 6. I tilfælde, hvor uddannelsesgodtgørelsen er ophørt, jf. stk. 2-4, vil tilskadekomne én gang på ny kunne anmode om at få tilkendt uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 a.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opfølgning på tilskadekomnes deltagelse i uddannelsen, herunder krav til dokumentationen for tilskadekomnes deltagelse, orlov eller sygdom, opgørelsen af de 6 måneders sygdom, jf. stk. 3, og tilskadekomnes forpligtelser i sager om uddannelsesgodtgørelse og konsekvenserne ved manglende overholdelse heraf.

§ 18 e. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udbetaler uddannelsesgodtgørelse.

Stk. 2. Statens andel af uddannelsesgodtgørelsen svarer til en månedlig takst på 17.655 kr. (2024-niveau) pr. deltager i ordningen. Beløbet reguleres en gang om året pr. 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det regulerede beløb afrundes til det nærmeste hele kronebeløb. Det afrundede beløb danner grundlag for det kommende års satsregulering. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anmoder om refusion for den andel af uddannelsesgodtgørelsen, som staten finansierer.

Stk. 3. Differencen mellem den udbetalte månedlige uddannelsesgodtgørelse, jf. stk. 1, og den andel af uddannelsesgodtgørelsen, som staten finansierer, jf. stk. 2, finansieres af

1) forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende,
2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. § 55, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme, og
3) staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, jf. § 49, stk. 9.

Stk. 4. Ved tilkendelse af uddannelsesgodtgørelse på baggrund af flere arbejdsskader er det den finansieringspligtige for den sidst anmeldte arbejdsskade, som finansierer udgifterne til uddannelsesgodtgørelse, jf. stk. 3. Er arbejdsskaderne anmeldt samtidig, er det den finansieringspligtige for den arbejdsskade, der medfører det største men, som finansierer udgifterne til uddannelsesgodtgørelse, jf. stk. 3. I andre tilfælde, hvor der er tvivl om, hvilken finansieringspligtig der skal afholde udgiften, jf. stk. 3, fordeles udgiften efter de regler, der er fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om administration og udbetaling af uddannelsesgodtgørelse, herunder om refusion fra staten, jf. stk. 2, og fordeling, acontobetaling og efterregulering af finansieringen fra de finansieringspligtige, jf. stk. 3, samt refusion af tilbagebetalt uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 f, stk. 2.

§ 18 f. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at tilskadekomne skal tilbagebetale uddannelsesgodtgørelse for perioder, hvor tilskadekomne har fået for meget udbetalt, jf. dog § 44, stk. 5, 1. pkt. Tilbagebetalingsbeløbet kan opkræves af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller modregnes i fremtidige udbetalinger af erstatning og uddannelsesgodtgørelse, jf. § 11, nr. 2 og 4, fra den finansieringspligtige, jf. § 18 e, stk. 3, til tilskadekomne.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring refunderer den del af det tilbagebetalte beløb, som den finansieringspligtige har afholdt, jf. § 18 e, stk. 3, og herefter den del af det tilbagebetalte beløb, som staten har afholdt, jf. § 18 e, stk. 2. Foretager de finansieringspligtige, jf. § 18 e, stk. 3, modregningen efter stk. 1, refunderer de den del af det tilbagebetalte beløb, som ikke vedrører deres udgifter, jf. § 18 e, stk. 3, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som herefter refunderer staten beløbet.

§ 18 g. For tilskadekomne, som har gennemført en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe afgørelse om tab af erhvervsevne efter anmodning fra tilskadekomne, hvis der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at tilskadekomne fortsat har nedsat evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, og tilskadekomne dokumenterer dette. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen fra tilskadekomne.

§ 18 h. Tilskadekomne, der modtager uddannelsesgodtgørelse, har ikke ret til at modtage anden offentlig forsørgelse for samme periode, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan der udbetales sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, barselsdagpenge efter barselsloven eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter lov om aktiv socialpolitik til tilskadekomne, som efter påbegyndelsen af uddannelse med uddannelsesgodtgørelse opfylder betingelserne for de pågældende ydelser.

Overgangsbeløb ved dødsfald

§ 19. Har en arbejdsskade medført døden, har den efterladte ægtefælle ret til et overgangsbeløb på 191.000 kr. (2024-niveau), hvis ægteskabet var indgået før arbejdsskadens indtræden og samlivet bestod på tidspunktet for tilskadekomnes død. Beløbet reguleres efter § 25.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået efter arbejdsskadens indtræden, har den efterladte ægtefælle krav på samme overgangsbeløb, hvis ægteskabet på tidspunktet for tilskadekomnes død havde bestået de sidste 2 år og ægtefællerne levede sammen på tidspunktet for tilskadekomnes død.

Stk. 3. Overgangsbeløbet tilkommer endvidere en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med tilskadekomne i et ægteskabslignende forhold, hvis samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 2 år.

Stk. 4. Efterlader afdøde sig ingen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, kan overgangsbeløbet tilkendes en anden efterladt person, når særlige omstændigheder taler derfor.

Erstatning for tab af forsørger

§ 20. Den, der er berettiget til overgangsbeløb efter § 19, stk. 1-3, og som ved tilskadekomnes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Erstatningen fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning.

Stk. 2. Erstatningen ydes i form af en tidsbestemt løbende erstatning, som årligt udgør 30 pct. af afdødes årsløn, jf. § 24. Erstatningen udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Perioden kan højst fastsættes til 10 år. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales erstatningen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden. Modtog afdøde løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov, udbetales erstatning for tab af forsørger først fra den 1. i den efterfølgende måned efter dødsfaldet. En efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter stk. 1, kan inden for en frist på 5 år efter erstatningens ophør anmode om at få tilkendt en yderligere tidsbestemt løbende erstatning.

Stk. 3. Erstatning efter stk. 2 løber uændret i den fastsatte periode, medmindre erstatningen helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb eller den berettigede afgår ved døden.

Stk. 4. Den løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor efterladte når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

§ 21. Efterlader afdøde sig børn eller unge op til 21 år, over for hvilke den pågældende har haft forsørgelsespligt efter lov om børns forsørgelse, har hvert barn eller ung, som har den anden af sine forældre i live, ret til en løbende årlig erstatning på 10 pct. af afdødes årsløn, jf. § 24, indtil det fyldte 21. år.

Stk. 2. Mister et barn eller en ung, som modtager løbende erstatning efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den resterende tid barnet eller den unge en årlig erstatning på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige erstatning tilkommer indtil det fyldte 21. år hvert barn eller ung, for hvilket tilskadekomne havde været eneforsørger efter lov om børns forsørgelse.

Stk. 3. Hvis erstatningerne efter stk. 1 og 2 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte erstatninger til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der samtidig erstatning efter § 20, nedsættes erstatningerne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 4. Erstatningerne efter stk. 1 og 2 udbetales med virkning fra dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales erstatningen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden.

§ 22. Hvis de samlede årlige erstatninger efter §§ 20 og 21 udgør mindre end 70 pct. af afdødes årsløn, kan der inden for denne begrænsning under særlige omstændigheder tillægges erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf. Erstatningen kan bortset fra erstatning til afdødes stedbørn under 21 år udbetales som kapitalbeløb, jf. § 27.

Godtgørelse til efterladte

§ 23. Er dødsfaldet forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed, kan der tilkendes en særlig godtgørelse til de efterladte, der stod afdøde særligt nær.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse efter stk. 1, og ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse skal der lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterladte.

Kapitel 5

Årslønsfastsættelse og regulering

§ 24. Årslønnen fastsættes som den faktiske samlede indkomst ved arbejde i det indtægtsår inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, hvor indkomsten var højest, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I følgende situationer fastsættes årslønnen ikke efter stk. 1:

1) Er tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde nedsat på grund af erhvervssygdommen, jf. § 7, i alle 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, fastsættes årslønnen på baggrund af et forskudt år på 12 sammenhængende måneder uden påvirkning af erhvervssygdommen inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden. Kan årslønnen ikke fastsættes efter 1. pkt., omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde for den seneste sammenhængende periode med arbejde inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskaden, som ikke er påvirket af sygdommen, til et helt indtægtsår. Kan årslønnen ikke fastsættes efter 1. og 2. pkt., fastsættes årslønnen på baggrund af det indtægtsår eller kalenderår uden påvirkning af erhvervssygdommen, hvor

indkomsten var højest, mellem 5 og 10 år forud for arbejdsskadens indtræden, hvor der foreligger digitale indkomstoplysninger i indkomstregisteret eller hos Skatteforvaltningen.

2) Er tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde nedsat på grund af fravær efter barselsloven i alle 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, fastsættes årslønnen på baggrund af et forskudt år på 12 sammenhængende måneder uden påvirkning af fravær efter barselsloven inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden. Kan årslønnen ikke fastsættes efter 1. pkt., omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde for den seneste sammenhængende periode med arbejde inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskaden, som ikke er påvirket af fravær efter barselsloven, til et helt indtægtsår. Har tilskadekomne under fravær efter barselsloven gennemført eller er påbegyndt og fortsat indskrevet på en uddannelse på skadestidspunktet, fastsættes årslønnen uanset 1. eller 2. pkt. efter nr. 9 eller 10, medmindre årslønnen fastsat efter 1. eller 2. pkt. er højere.

3) Er tilskadekomnes indkomst ved arbejde nedsat på grund af pasning af et sygt eller handicappet familiemedlem i alle 5 seneste indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, fastsættes årslønnen på baggrund af et forskudt år på 12 sammenhængende måneder uden påvirkning af pasningen af det syge eller handicappede familiemedlem inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden. Kan årslønnen ikke fastsættes efter 1. pkt., omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde for den seneste sammenhængende periode med arbejde inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskaden, som ikke er påvirket af pasningsbehovet, til et helt indtægtsår. Kan årslønnen ikke fastsættes efter 1. og 2. pkt., fastsættes årslønnen på baggrund af det indtægtsår eller kalenderår uden påvirkning af pasningen af det syge eller handicappede familiemedlem, hvor indkomsten var højest, mellem 5 og 10 år forud for arbejdsskadens indtræden, hvor der foreligger digitale indkomstoplysninger i indkomstregisteret eller hos skatteforvaltningen.

4) Er tilskadekomne på skadestidspunktet i et ansættelsesforhold i en profession med normalt erhvervsophør væsentligt før folkepensionsalderen, fastsættes årslønnen efter stk. 1 for perioden indtil det normale erhvervsophør i den pågældende profession. I perioden fra det normale erhvervsophør til folkepensionsalderen fastsættes årslønnen til normalårslønnen, jf. stk. 10, medmindre årslønnen efter 1. pkt. er mindre end normalårslønnen. Har tilskadekomne under ansættelsesforholdet i en profession med normalt erhvervsophør væsentligt før folkepensionsalderen gennemført eller er påbegyndt og fortsat indskrevet på en uddannelse på skadestidspunktet, fastsættes årslønnen efter nr. 9 eller 10, medmindre årslønnen fastsat efter 1. eller 2. pkt. er højere.

5) Har tilskadekomne i alle 5 år forud for arbejdsskaden været selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle, fastsættes årslønnen som tilskadekomnes andel af virksomhedens overskud før skat i de afsluttede regnskabsår inden for perioden sammenlagt med et årligt gennemsnit af tilskadekomnes eventuelle lønindkomst i samme periode. Har tilskadekomne i en eller flere perioder inden for de seneste 5 år forud for arbejdsskaden været selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle, udgør årslønnen den højeste indkomst fastsat efter 3. eller 4. pkt. inden for den 5-årige periode. For perioder som selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle beregnes indkomsten efter metoden i 1. pkt. For perioder, hvor tilskadekomne ikke har været selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle, fastsættes indkomsten efter metoden i stk. 1. Årslønnen fastsættes efter stk. 1, når årslønnen fastsat efter stk. 1 overstiger årslønnen fastsat efter 1. eller 2. pkt.

6) Er tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde varigt nedsat på grund af en ulykke eller sygdom inden for den periode, som årslønnen skal fastsættes på baggrund af, jf. stk. 1 eller nr. 1-5 eller 7-13, fastsættes årslønnen efter principperne i stk. 1 eller nr. 1-5 eller 7-13 på baggrund af den faktiske samlede indkomst i perioden efter den ulykke eller sygdom, som har påvirket indtjeningen, medmindre årslønnen skal fastsættes på et andet grundlag. Er perioden efter den ulykke eller sygdom, som har påvirket indtjeningen, mindre end 12 måneder, omregnes den faktiske samlede indkomst for perioden til et helt indtægtsår.

7) Er tilskadekomne på skadestidspunktet indsat, eller har tilskadekomne inden for det seneste år før arbejdsskaden været indsat i kriminalforsorgens institutioner eller som dømt eller prøveløsladt udført samfundstjeneste, jf. lov om fuldbyrdelse af straf m.v., fastsættes årslønnen efter principperne i stk. 1 eller nr. 1-6 eller 8-13. Ved opgørelsen af 5-årsperioden efter stk. 1 og nr. 1-6 eller 8-13 ses der bort fra perioder, hvor tilskadekomne på grund af indsættelse i Kriminalforsorgens institutioner har været afskåret fra at kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Perioden kan dog ikke ligge tidligere end 10 år før arbejdsskadens indtræden, og der skal foreligge digitale indkomstoplysninger for indtægtsåret eller kalenderåret i indkomstregisteret eller hos Skatteforvaltningen. Har tilskadekomne under afsoningen gennemført eller er påbegyndt og fortsat indskrevet på en uddannelse på skadestidspunktet, fastsættes årslønnen efter nr. 9 eller 10, medmindre en årsløn fastsat efter 1. pkt. er højere. Hvis ingen af de angivne metoder til fastsættelse af årslønnen kan anvendes, fastsættes årslønnen til minimumsårslønnen eller normalårslønnen, jf. stk. 10.

8) Er tilskadekomne under 23 år på skadestidspunktet og ikke omfattet af nr. 9 eller 10, fastsættes årslønnen til minimumsårslønnen, jf. stk. 10, frem til tilskadekomne fylder 30 år, hvorefter normalårslønnen, jf. stk. 10, anvendes for perioden frem til pensionsalderen. Over-

stiger tilskadekomnes årsløn fastsat efter stk. 1 minimumsårslønnen, anvendes årslønnen efter stk. 1, frem til at tilskadekomne fylder 30 år. Årslønnen fastsættes efter stk. 1, når årslønnen fastsat efter stk. 1 overstiger årslønnen fastsat efter 1. eller 2. pkt.

9) Deltager tilskadekomne i en erhvervsrettet uddannelse på skadestidspunktet, fastsættes årslønnen til minimumsårslønnen, jf. stk. 10, frem til det tidspunkt, hvor tilskadekomne ville kunne have været færdiguddannet, hvis arbejdsskaden ikke var sket. Fra dette tidspunkt fastsættes årslønnen på baggrund af statistiske data over den gennemsnitlige indkomst for nyuddannede med den pågældende uddannelse, jf. dog stk. 10, 5. pkt. Årslønnen fastsættes efter stk. 1, når årslønnen fastsat efter stk. 1 overstiger årslønnen fastsat efter 1. eller 2. pkt.

10) Er tilskadekomne på skadestidspunktet nyuddannet, og har tilskadekomne på skadestidspunktet endnu ikke været beskæftiget i 1 indtægtsår, fastsættes årslønnen på baggrund af statistiske data over den gennemsnitlige indkomst for nyuddannede med den pågældende uddannelse, jf. dog stk. 10, 5. pkt. Overstiger tilskadekomnes årsløn fastsat efter stk. 1 årslønnen fastsat efter 1. pkt., anvendes årslønnen fastsat efter stk. 1. Overstiger tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde på skadestidspunktet årslønnen fastsat efter 1. eller 2. pkt., omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde for den seneste sammenhængende periode med arbejde forud for arbejdsskaden til et helt indtægtsår.

11) Har tilskadekomne på skadestidspunktet nået folkepensionsalderen eller er tilskadekomne på skadestidspunktet førtidspensionist, fastsættes årslønnen til satsen for personer uden for erhverv, jf. stk. 10. Er tilskadekomne overgået til førtidspension på grund af en erhvervssygdom, fastsættes årslønnen efter nr. 1. Har tilskadekomne en ansættelseskontrakt uden tidsbegrænsning på skadestidspunktet, fastsættes årslønnen som den faktiske samlede indkomst ved arbejde efter pensionsalderen eller overgangen til førtidspension i det seneste af de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, når denne er højere end årslønnen fastsat efter 1. pkt. Foreligger der ikke et helt indtægtsår, efter at tilskadekomne har nået folkepensionsalderen eller er overgået til førtidspension, omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde for den seneste sammenhængende periode med arbejde efter folkepensionsalderen eller overgangen til førtidspension i de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden til et helt indtægtsår, når årslønnen fastsættes efter 3. pkt. 1. pkt. i denne bestemmelse gælder tillige for andre tilskadekomne som er varigt uden for erhverv på skadestidspunktet.

12) Arbejdede tilskadekomne i fleksjob på skadestidspunktet, og var tilskadekomne bevilget eller visiteret til fleksjobbet den 1. januar 2013 eller senere, fastsættes årslønnen på baggrund af den faktiske samlede indkomst ved arbejde i det konkrete fleksjob uden det kommunale tilskud i det indtægtsår inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, hvor indkomsten var højest. Har tilskadekomne på skadestidspunktet endnu ikke været beskæftiget i et indtægtsår i et eller flere fleksjob, omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde i det konkrete fleksjob uden det kommunale tilskud for den seneste sammenhængende periode inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden til et helt indtægtsår. For tilskadekomne, der på skadestidspunktet er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, fastsættes årslønnen på baggrund af antallet af timer og timelønnen i fleksjobbet. Var tilskadekomne på ledighedsydelse på skadestidspunktet, fastsættes årslønnen på baggrund af et skøn over tilskadekomnes indtjeningsevne i et fleksjob.

13) Er eller har tilskadekomne været ansat som tjenestemand, og er den pågældendes pensionsoptjening til opnåelse af alderspensionen efter tjenestemandspensionsloven sat i stå helt eller delvis som følge af arbejdsskaden, forhøjes årslønnen fastsat efter stk. 1 eller nr. 1-12. Forhøjelsen udgør 15 pct. af tjenestemandens pensionsgivende skalatrinsløn, medmindre der på andet grundlag måtte være fastsat en anden procentsats.

Stk. 3. Er et forhold omfattet af stk. 2, nr. 1-5, og kan de angivne metoder til fastsættelse af årsløn ikke anvendes, fastsættes årslønnen til normalårslønnen, jf. stk. 10.

Stk. 4. Er tilskadekomne i løbet af perioden forud for arbejdsskaden omfattet af to eller flere bestemmelser efter stk. 2, anvendes den bestemmelse, der vedrører tilskadekomnes erhvervsmæssige situation tættest på skadestidspunktet.

Stk. 5. Er tilskadekomne på skadestidspunktet samtidig omfattet af to eller flere bestemmelser efter stk. 2, skal årslønnen fastsættes efter den bestemmelse, der ud fra en samlet vurdering bedst afspejler tilskadekomnes erhvervsmæssige situation på skadestidspunktet. Er tilskadekomne på skadestidspunktet samtidig omfattet af to eller flere bestemmelser efter stk. 2, og foreligger der helt særlige situationer, kan årslønnen fastsættes på baggrund af en kombination af to eller flere bestemmelser efter stk. 2.

Stk. 6. Årslønnen, jf. stk. 1 eller 2, fastsættes på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret om tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde. Er oplysningerne ikke tilgængelige i indkomstregisteret, fastsættes årslønnen på baggrund af oplysninger fra Skatteforvaltningen. Er der hverken tilgængelige oplysninger i indkomstregisteret eller fra Skatteforvaltningen, fastsættes årslønnen på baggrund af oplysninger om den faktiske samlede indkomst ved arbejde indhentet fra tilskadekomne eller andre relevante kilder eller standardsatser som fastsat i stk. 10.

Stk. 7. Den faktiske samlede indkomst, jf. stk. 1 og 2, opreguleres til værdien i skadeåret, inden den højeste indkomst fra de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden udpeges. Årslønnen afrundes derefter til nærmeste 1.000 kr.

Stk. 8. Er tilskadekomne ansat med DIS-indkomst og skattepligtig til Danmark efter skattelovgivningens alminde-

lige regler, omregnes DIS-indkomsten til en tilsvarende indkomst for personer, der gør tjeneste på skibe, som ikke er omfattet af DIS-ordningen.

Stk. 9. Ved beregning af erstatning og uddannelsesgodtgørelse trækkes arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag, fra årslønnen.

Stk. 10. Årslønnen kan uanset stk. 1 og 2 højst fastsættes til 608.000 kr. (2024-niveau). Minimumsårslønnen fastsættes til 257.000 kr. (2024-niveau). Normalårslønnen fastsættes til 434.000 kr. (2024-niveau). For personer uden for erhverv fastsættes årslønnen til 54.000 kr. (2024-niveau). Er erhvervsevnen inden skaden nedsat i dokumenteret omfang, kan årslønnen fastsat efter 2.-4. pkt., stk. 2, nr. 9, 2. pkt., eller stk. 2, nr. 10, 1. pkt., nedsættes forholdsmæssigt. Alle beløb er inklusive arbejdsmarkedsbidrag og reguleres efter § 25, stk. 1.

Stk. 11. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan træffe selvstændig afgørelse om årslønnen, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder det hensigtsmæssigt.

Stk. 12. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af årslønnen, herunder om afgrænsningen af persongrupperne.

§ 24 a. Til brug ved beregning og regulering af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende erstatning samt uddannelsesgodtgørelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i § 24, med forholdet mellem 608.000 kr. og det maksimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.

§ 25. De i §§ 18 og 19 og § 24, stk. 10, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb for varigt men og overgangsbeløb afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb. Beløb vedrørende årsløn afrundes til nærmeste med 1.000 delelige kronebeløb.

Stk. 2. De løbende erstatninger og godtgørelser, der er fastsat med udgangspunkt i grundlønnen, jf. § 24 a, reguleres med samme procent som de beløb, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren bekendtgør efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring hvert år inden udgangen af oktober måned, hvilke reguleringer der skal finde sted. Ændringerne har gyldighed fra den følgende 1. januar.

Stk. 4. Ved fastsættelsen af løbende erstatningsydelse, kapitalerstatning samt godtgørelsesbeløb beregnes erstatningen og godtgørelsen, som om arbejdsskaden var indtruffet på afgørelsens tidspunkt.

Stk. 5. Løbende årlige erstatninger og godtgørelser, der ikke er delelige med 12, forhøjes til nærmeste med 12 delelige kronebeløb.

Kapitel 6

Erstatningsudbetaling

§ 26. Erstatninger og godtgørelsesbeløb efter denne lov udbetales til tilskadekomne og efterladte, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt men kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

Stk. 3. I særlige tilfælde kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udbetale erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne og efterladte og derefter kræve det udlagte beløb med tillæg af rente, jf. § 60 ind hos forsikringsselskabet eller af bidrag, jf. § 55.

Stk. 4. Udbetales de i stk. 1 omhandlede beløb senere end 5 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 5-ugers-fristen, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. I de i § 29, stk. 1, omhandlede tilfælde er fristen 14 dage fra datoen for kommunens eller Udbetaling Danmarks endelige meddelelse til den erstatningsudbetalende om refusionskrav.

Stk. 5. Retten til en tilkendt løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren af erstatningen afgår ved døden.

Stk. 6. Er erstatningen for den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, og tidligere måneder ikke udbetalt, udbetales erstatningen til modtagerens ægtefælle, hvis ægtefællerne levede sammen ved dødsfaldet. Efterlader modtageren sig ingen samlevende ægtefælle, udbetales beløbet til modtagerens dødsbo.

§ 27. Løbende årlig erstatning tilkendt efter §§ 17 og 17 a for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct. skal normalt og uden den erstatningsberettigedes samtykke omsættes til et kapitalbeløb. Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som et kapitalbeløb, når den tilkendes personer, der på afgørelsestidspunktet er 2 år eller derunder fra at nå folkepensionsalderen, jf. lov om social pension. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået folkepensionsalderen. Erstatning kan ikke omsættes til kapitalbeløb, når der er truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 17, stk. 5, og § 17 a, stk. 6.

Stk. 2. Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom. En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

Stk. 3. Erstatning efter § 20 for tab af forsørger omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den erstatningsberettigede.

Stk. 4. Omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb finder sted på grundlag af erstatningens størrelse på omsætningstidspunktet. Omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden, jf. stk. 5. Faktorerne for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb fastsættes på baggrund af aktuarmæssige principper i spring af hele år og måneder. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervs-

sikring årligt inden udgangen af oktober måned de nærmere regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb, der tilkendes og beregnes i det følgende år.

Stk. 5. Ændres en afgørelse, hvor der er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne, med tilbagevirkende kraft, og skal erstatningen efter den senere afgørelse omsættes til kapitalbeløb, jf. stk. 1, fastsættes omsætningstidspunktet til datoen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings senere afgørelse. Har tilskadekomne ret til erstatning for en periode før omsætningstidspunktet, udbetales erstatningen som en løbende erstatning for denne periode.

Stk. 6. Når der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og den erstatningsberettigede har begæret erstatningen omsat til kapitalbeløb, udbetales beløbet til boet, hvis den erstatningsberettigede afgår ved døden, inden kapitalbeløbet er udbetalt. Omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb finder sted på grundlag af erstatningens størrelse på dagen før dødsfaldet.

§ 28. Har tilskadekomne ret til pension efter lov om tjenestemandspension som følge af arbejdsskaden, nedsættes værdien af erstatningen for tab af erhvervsevne efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af værdien af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til den optjente pensionsalder på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og har de efterladte ret til pension efter lov om tjenestemandspension som følge af dødsfaldet, nedsættes erstatning for tab af forsørger efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes optjente pensionsalder på tidspunktet for dødsfaldet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes tilsvarende på andre erstatningsberettigede efter denne lov, for hvem der er fastsat pensionsregler, der svarer til reglerne i lov om tjenestemandspension. I disse tilfælde betaler forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55, til pensionsgiveren et beløb svarende til det beregnede fradrag i tilskadekomnes eller efterladtes erstatning efter denne lov.

§ 29. Kommunen og Udbetaling Danmark har på hvert sit sagsområde krav på refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55, hvis tilskadekomne eller de efterladte har fået udbetalt ydelser efter lov om social pension eller lov om aktiv socialpolitik for en periode, hvor der senere tilkendes erstatning som løbende erstatning for tab af erhvervsevne, jf. §§ 17 og 17 a, eller tab af forsørger, jf. §§ 20-22. Refusionskravet omfatter forskellen mellem det beløb, som efter de nævnte love er udbetalt, og det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis erstatningen var blevet udbetalt samtidig med de sociale ydelser. Kommunens og Udbetaling Danmarks krav kan dog ikke overstige det beløb, der efter denne lov er tilkendt den pågældende for samme tidsrum. Refusionskravet bortfalder, hvis det ikke fremsættes inden 4 uger efter, at kommunen og Udbetaling Danmark har fået meddelelse om erstatningstilkendelsen.

Stk. 2. Den erstatningsansvarlige skadevolder, dennes ansvarsforsikringsselskab, staten i offererstatningssager eller et forsikringsselskab, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsulykkesforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55, når den erstatningsansvarlige skadevolder, dennes ansvarsforsikringsselskab, staten i offererstatningssager eller et forsikringsselskab, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, har dækket godtgørelse, erstatning m.v. efter lov om erstatningsansvar, som tilskadekomne eller dennes efterladte har ret til efter § 11 i denne lov som følge af arbejdsskaden.

Stk. 3. Krav efter stk. 2 omfatter erstatnings- og godtgørelsesbeløb af samme art, som arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har pligt til at betale på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes, og kan ikke overstige det beløb, som arbejdsulykkesforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som følge af arbejdsskaden har tilkendt tilskadekomne eller efterladte efter §§ 15 og 17-23 for samme tidsrum. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter § 2 i lov om erstatningsansvar sidestilles med erstatning for tab af erhvervsevne, jf. §§ 17 og 17 a, og uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b.

Stk. 4. En erstatningsansvarlig skadevolder, dennes ansvarsforsikringsselskab og staten i offererstatningssager har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra et forsikringsselskab, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, når den erstatningsansvarlige skadevolder, dennes ansvarsforsikringsselskab eller staten i offererstatningssager har udbetalt erstatning, godtgørelse m.v. efter lov om erstatningsansvar i anledning af en arbejdsulykke, som er omfattet af § 49 a. Kravet kan ikke overstige det beløb, som voldsskadeforsikringsselskabet har tilkendt tilskadekomne eller efterladte for samme tidsrum, jf. § 49 b.

§ 30. Krav på ydelser, som tilskadekomne eller dennes efterladte har efter loven, kan ikke ved aftale overføres til andre. Kreditorer kan ikke gøre udlæg eller foretage anden retsforfølgning i disse krav.

Kapitel 7

Anmeldelse, sagsbehandling og forældelse

§ 31. Arbejdsgiver skal senest 14 dage efter første fraværsdag anmelde en arbejdsulykke, såfremt ulykken har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen.

Stk. 2. Arbejdsulykker, der ikke har medført fravær, men som antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, jf. § 11, skal anmeldes af arbejdsgiver senest 14 dage efter tilskadekomstdagen.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1 og 2 samt § 34, stk. 1.

§ 32. For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 48, stk. 6, påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren.

Stk. 2. For en person, som har sikret sin egen person efter § 48, stk. 2, og for en person omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4, skal anmeldelsen foretages af den pågældende eller dennes efterladte.

§ 33. Arbejdsgiveren, jf. § 31, stk. 1 og 2, og den frivilligt sikrede, jf. § 48, stk. 2, anmelder ulykker til det forsikringsselskab, hvor der er tegnet forsikring, jf. § 50.

Stk. 2. Skader anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når

1) sikringspligten ikke er opfyldt, jf. § 48, stk. 4,
2) der ikke er sikringspligt, jf. § 48, stk. 5 og 6, eller
3) skaden er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4.

Stk. 3. Har Garantifonden for skadesforsikringsselskaber overtaget administrationen af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer i det forsikringsselskab, hvor der er tegnet forsikring, jf. lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, skal anmeldelsen ske til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

§ 34. Læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Arbejdstilsynet.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal underrettes af Sundhedsstyrelsen om anmeldelser af særlige kræftdiagnoser, hvor sygdommen må formodes at være erhvervsbetinget kræft. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om underretningen, herunder hvilke diagnoser og oplysninger der er omfattet af underretningen. Det kan ved disse bestemmelser fastsættes, at underretningen kan ske elektronisk og uden samtykke fra den, som underretningen vedrører.

§ 34 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring giver Arbejdstilsynet terminaladgang til oplysninger registreret om arbejdsulykker og erhvervssygdomme i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Arbejdstilsynets fælles system til anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme, jf. § 72, stk. 3, i arbejdsmiljøloven.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring videregiver nødvendige oplysninger fra sit øvrige datagrundlag ud over det i stk. 1 nævnte om arbejdsulykker og erhvervssygdomme til Arbejdstilsynet. Oplysningerne videregives med henblik på behandling og registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn samt til behandling og registersamkøring til analyse- og forebyggelsesformål samt statistiske formål.

§ 34 b. Arbejdstilsynet har terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, til analyse- og statistiske formål vedrørende tilskadekomne, som har fået anmeldt en arbejdsskade, jf. §§ 31, 32 og 34.

§ 35. Beskæftigelsesministeren fastsætter retningslinjer for samarbejdet mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Ankestyrelsen, forsikringsselskaber, regioner og kommuner m.fl. med henblik på koordinering af hjælpeforanstaltningerne for tilskadekomne.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen af arbejdsulykker og erhvervssygdomme skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for anmeldelse af arbejdsskader og for afgivelse af lægeerklæringer, der er nødvendige til sagens behandling. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for, i hvilket omfang lægeerklæringer og lægeattester, jf. stk. 7, skal honoreres med fast takst, samt størrelsen af denne takst.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger efter stk. 2 og 3 samt § 34, stk. 1, skal anmeldes digitalt, og at kommunikationen i forbindelse med anmeldelse skal foregå digitalt. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan undtage den anmeldepligtige fra digital anmeldelse og digital kommunikation, når ganske særlige omstændigheder taler for det.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om dispensation om anmeldelser, jf. stk. 4.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring behandler modtagne anmeldelser, uanset om kravet om digital anmeldelse i regler fastsat i medfør af stk. 4 er opfyldt.

Stk. 7. Forsikringsselskabet afholder alle udgifter til sagsoplysning i ulykkessager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder alle udgifter til sagsoplysning i sager vedrørende erhvervssygdomme. Udgifterne i 1. og 2. pkt. vedrører blandt andet udgifter til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.

§ 35 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal videregive nødvendige oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til Udbetaling Danmark, pågældende skatteforvaltning og pågældende kommune, hvor dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser eller beskatning af indkomst.

§ 36. Er anmeldelse ikke indsendt rettidigt, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af tilskadekomne eller de efterladte inden for en frist af 1 år fra arbejdsskadens indtræden. For erhvervssygdomme, jf. § 7, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget. Der ses bort fra fristen, når det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en arbejdsskade, jf. § 5, og tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning m.v., jf. § 11, som følge af arbejdsskaden. § 12, stk. 2, finder ikke anvendelse ved vurderingen af årsagssammenhængen efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, jf. § 5, forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 3-5[2)].

Stk. 3. Fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for krav som nævnt i stk. 2. Denne forældelsesfrist regnes først fra den dag, da fordringshaveren blev bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da fordringshaverens manglende kendskab kan tilregnes denne som groft uagtsomt.

Stk. 4. Er en arbejdsskade anmeldt inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav efter loven tidligst 3 år efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller den, der efter regler fastsat i medfør af § 15, stk. 6, eller § 35, stk. 3, træffer afgørelse eller tager stilling, har givet meddelelse om sin afgørelse eller stillingtagen. Indbringes sagen for Ankestyrelsen inden for den frist, der er fastsat i § 44, stk. 2, regnes fristen på 3 år fra meddelelsen om Ankestyrelsens afgørelse. Det samme gælder, når Ankestyrelsen behandler sagen, selv om klagefristen er overskredet, jf. § 44, stk. 3.

Stk. 5. Stk. 3 og forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på krav på erstatning eller godtgørelse i sager omfattet af § 41, stk. 3. Det samme gælder ved genoptagelse på andet grundlag end § 41, stk. 1 og 2.

§ 37. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan udsende sagkyndige til at foretage undersøgelse på stedet.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen kan af arbejdsgivere, ansatte, regioner, kommuner, jobcentre og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m.v., forlange meddelt enhver oplysning, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen skønner, er af betydning. Dette omfatter blandt andet eventuelle politirapporter, sygehusjournaler med, hvad dertil hører, produktionsprocedurer, oplysninger og rapporter om produkters og stoffers kemiske bestanddele eller afskrift af sådanne rapporter, journaler og formler. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan forlange retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, få udskrift heraf samt forlange, at der foretages obduktion efter reglerne om lovmæssige obduktioner, jf. dog § 13, stk. 2. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 3. Sikringspligtige arbejdsgivere, offentlige myndigheder og andre professionelle aktører, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger, skal, senest 14 dage efter at en anmodning om oplysninger fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen er kommet frem, afgive oplysninger, jf. stk. 2, som de er i besiddelse af. Er aktøren ikke i besiddelse af de ønskede oplysninger, skal aktøren give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen orientering herom inden for fristen. Overholdes fristen ikke, sender Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen en rykkerskrivelse for oplysningerne og oplyser om risikoen for bødestraf, jf. § 82, stk. 4. Oplysningerne efter 1. pkt. eller orienteringen efter 2. pkt. skal herefter gives til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen, senest 14 dage efter at rykkerskrivelsen er kommet frem.

Stk. 4. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter § 8 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommuner udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager, sager om uddannelsesgodtgørelse og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob, ressourceforløb, førtidspension og seniorpension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunerne kan i arbejdsskadesager, sager om uddannelsesgodtgørelse og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob, ressourceforløb, førtidspension og seniorpension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Stk. 5. For personer, der er nævnt i § 48, stk. 3, påhviler det skibsføreren at tilføre skibsdagbogen fyldige oplysninger om arbejdsskadens indtræden og omstændighederne i forbindelse hermed.

§ 37 a. Inden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen indhenter oplysninger efter § 37, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skriftligt orientere tilskadekomne eller efterladte, om hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skal samtidig give tilskadekomne eller efterladte en frist til eventuelt at gøre indsigelse mod dette og orientere tilskadekomne eller efterladte om de mulige processuelle skadevirkninger heraf.

§ 37 b. Til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings behandling af sager efter denne lov, herunder beregning og opkrævning af bidrag, jf. § 55, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring behandle, herunder indsamle, almindelige personoplysninger om arbejdsgivere, der indberetter ATP-bidrag for deres ansatte.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil i medfør af stk. 1 behandle personoplysninger om arbejdsgiverens navn, stillingsbetegnelse, personnummer, kontaktoplysninger, virksomhedsidentitet, beregnet og skyldigt bidrag, oplysninger om betalingsevne, der indhentes i forbindelse med inddrivelse af bidrag, og oplysninger om indberettet ATP-bidrag.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indsamler de personoplysninger, der er nævnt i stk. 2, fra CVR-registeret, CPR-registeret, told- og skatteforvaltningen og Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 4. Til brug for beregning og opkrævning af bidrag, jf. § 55, stk. 3, skal Arbejdsmarkedets Tillægspension behandle, herunder indsamle, almindelige personoplysninger om arbejdsgivere, der indberetter ATP-bidrag for deres ansatte. Der vil blive behandlet oplysninger om virksomhedsidentitet, navn, personnummer, kontaktoplysninger, kontooplysninger, beregnet og skyldigt bidrag, oplysninger om betalingsevne, der indhentes i forbindelse med inddrivelse af bidrag, og oplysninger om indberettet ATP-bidrag.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension indsamler de personoplysninger, der behandles i medfør af stk. 4, fra CPR-registeret, CVR-registeret og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 38. Tilskadekomne skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder nødvendig. Tilskadekomne skal om nødvendigt lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Tilskadekomne skal endvidere efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bestemmelse lade sig undersøge af en læge udpeget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Undlader tilskadekomne at efterkomme kravene efter denne bestemmelse, anvendes reglen i § 13, stk. 1.

Stk. 2. Tilskadekomne og nødvendig ledsager har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anmodning. Tilskadekomne og nødvendig ledsager har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den i § 24, stk. 10, nævnte årsløn. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om erhvervssygdomme betales udgifterne af bidrag, jf. § 55.

Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Betingelsen om, at der skal foreligge en anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen, for at forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler udgifterne efter stk. 2 og 3, kan fraviges i de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen finder oplysningerne nødvendige. I sager om arbejdsulykker skal forsikringsselskabet alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden. I sager om erhvervssygdomme skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter, at skaden er anmeldt, jf. § 8, stk. 2.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betaling af udgifter efter stk. 2 og 3 og bekendtgør årligt, med hvilke beløb der kan betales for transport m.v.

§ 39. (Ophævet)

§ 39 a. (Ophævet)

Kapitel 8

Administration

Afgørelseskompetence

§ 40. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer, medmindre andet er fastsat, afgørelse om alle spørgsmål efter denne lov, herunder om en anmeldt skade er omfattet af loven, jf. dog § 84 a, og om tilskadekomne eller efterladte har ret til ydelser efter loven.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er ved behandlingen af sager efter denne lov ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner, herunder fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, om afgørelsen af den enkelte sag.

§ 40 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om tilbagebetaling, jf. dog § 18 f,

1) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget,
2) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller
3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

Stk. 2. Tilbagebetalingsbeløbet opkræves af forsikringsselskabet m.fl. i sager om ulykker og af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, i sager om erhvervssygdomme.

Genoptagelse

§ 41. Efter anmodning fra tilskadekomne eller efterladte eller på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranledning kan en afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, eller en afgørelse vedrørende erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål, jf. § 11, genoptages, jf. dog stk. 2 og 3. Det er en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og at den, der beder om genoptagelse, dokumenterer dette.

Stk. 2. En afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, eller hvorvidt en efterladt er anset for erstatningsberettiget efter § 20, stk. 1, kan ikke genoptages senere end 5 år fra afgørelsen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på fortegnelsen nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

§ 42. Modtageren af løbende erstatning efter §§ 17, 17 a og 18 b skal underrette forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af erstatningen, ligesom forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.

§ 43. (Ophævet)

Klageadgang

§ 44. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter § 40 kan indbringes for Ankestyrelsen af

1) tilskadekomne eller dennes efterladte,
2) forsikringsselskabet i sager om ulykker,
3) bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme og
4) arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader og afgørelser efter § 35, stk. 5.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Stk. 4. Ved Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.

Stk. 5. I det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension indbringer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning, medmindre afgørelsen er truffet efter §§ 18 a og 18 b. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension har ret til aktindsigt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens sag efter forvaltningslovens kapitel 4.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Stk. 7. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Ved vurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til faktiske og retlige såvel som skønsmæssige elementer i afgørelsen.

Stk. 8. Kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

§ 45. Klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter §§ 55-58 c eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelser efter denne lov kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.

§ 46. Forsikring & Pension har ankeadgang som nævnt i § 44 i sager om arbejdsulykker, som af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henføres under § 48, stk. 6, og § 52.

Stk. 2. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har ankeadgang som nævnt i § 44 i sager om arbejdsulykker, som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber administrerer efter lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

§ 47. For afgørelser efter loven skal den administrative rekurs være udnyttet, før afgørelsen kan indbringes for domstolene.

Stk. 2. Søgsmål til prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt af tilskadekomne og efterladte inden 12 måneder fra afgørelsen. Forsikringsselskaber, bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension, arbejdsgivere, Forsikring & Pension og Garantifonden for skadesforsikringsselskaber skal anlægge sagen inden 6 måneder fra afgørelsen.

Kapitel 9

Den sikringspligtige arbejdsgiver og selvstændige erhvervsdrivende, der sikrer sig efter loven

§ 48. Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter loven for disse personer, jf. dog stk. 3, 5 og 6.

Stk. 2. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller kan sikre egen person efter loven.

Stk. 3. Reder for et skib, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, har sikringspligt for enhver person omfattet af § 2, der er antaget til efter skibsførerens anvisninger at udføre arbejde om bord på skibet. Dette gælder, uanset om den pågældende er ansat eller aflønnet af andre end rederen, og uanset om arbejdet vedrører andet end skibets drift.

Stk. 4. Arbejdsgiveren som nævnt i stk. 1 og 3 opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 55. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, jf. stk. 2, sikrer egen person ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 55.

Stk. 5. Staten, folkekirken, regionerne og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50. Det samme gælder civillisten.

Stk. 6. Sikringspligten omfatter ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår medhjælp, jf. 1. pkt., betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Finansiering af udgiften efter 2. pkt. opkræves aconto primo det år, hvor udgifterne afholdes, hos alle forsikringsselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring, med efterfølgende regulering i det efterfølgende år. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for denne fordeling, acontobetalingen og den efterfølgende regulering efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet. Udgifter ved erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55. Det samme gælder udgifter til erhvervssygdomme, der overgår sikrede personer, som ikke er omfattet af lov om Arbejds-

markedets Tillægspension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henfører udgifterne til en branche under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf.

§ 49. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, jf. dog stk. 9 og § 10 a. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55, jf. dog § 10 a. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 48, stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henfører udgifterne til en branche under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf.

Stk. 2. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejdsskaden er sket, jf. dog stk. 3 og § 48, stk. 3 og 6. Kan arbejdsskaden henføres til flere arbejdsgivere, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, hvilken arbejdsgiver der er sikringspligtig.

Stk. 3. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Stk. 4. Hvis en sikringspligtig arbejdsgiver efter stk. 3 ikke med rimelig sandsynlighed kan udpeges, eller hvis virksomheden er ophørt, henfører Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skaden til en branche. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om branchetilhørsforhold træffes efter en konkret vurdering af, i hvilken branche den tilskadekomne eller frivilligt sikrede især har været udsat for de påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Ved vurderingen indgår påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning.

Stk. 5. Når en skade er indtruffet som følge af sikrede personers forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, refunderes forsikringsselskabets eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings ydelser som led i opgavevaretagelsen, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, af statskassen.

Stk. 6. Hvis en person, der ikke i øvrigt er sikret efter loven, pådrager sig skade ved forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, betaler statskassen ydelserne efter loven.

Stk. 7. I de tilfælde, der omfattes af stk. 5 og 6, beregnes tilskadekomnes årsløn efter lovens almindelige regler.

Stk. 8. Ved skader, der er en følge af udøvelse af borgerlige, regionale eller kommunale ombud, betaler staten, regionerne og kommunerne ydelser efter loven ved ulykker. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler ydelserne efter loven for sådanne skader ved erhvervssygdomme af bidrag, jf. § 55.

Stk. 9. Ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, betaler staten erstatning m.v. efter denne lov. Staten har ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77, stk. 2.

Voldsskadeforsikring

§ 49 a. En voldsskadeforsikring dækker erstatning og godtgørelse efter lov om erstatningsansvar som følge af vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet foranlediget af personer, der drages omsorg for, mod ansatte, som er omfattet af arbejdsgivers sikringspligt, jf. § 48, stk. 1. Voldsskadeforsikringen omfatter hændelser, der kan anerkendes som en arbejdsulykke, jf. § 6.

Stk. 2. Arbejdsgivere for ansatte inden for socialområdet, ældreområdet, sundhedsområdet og undervisningsområdet, der er i særlig risiko for at blive udsat for vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet fra personer, de drager omsorg for, har pligt til at sikre sig som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivere, som er selvforsikrede, jf. § 48, stk. 5, kan tilsvarende være selvforsikrede, for så vidt angår voldsskadeforsikringen, jf. stk. 1 og 2. Selvforsikrede regionale og kommunale arbejdsgivere kan dog tegne en voldsskadeforsikring ved et forsikringsselskab.

Stk. 4. Arbejdsgivere, jf. § 48, stk. 1 og 2, der har tegnet arbejdsulykkesforsikring, tegner voldsskadeforsikringen som en udvidet del af arbejdsulykkeforsikringen i samme forsikringsselskab, som forsikrer arbejdsgiveren mod ulykker, jf. § 50.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med børne- og undervisningsministeren, social- og boligministeren, ældreministeren og indenrigs- og sundhedsministeren nærmere regler om, hvilke offentlige og private arbejdsgivere der er forpligtet til at tegne en forsikring, jf. stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anmeldelse af sagen til forsikringsselskabet og sagens behandling.

§ 49 b. Forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver træffer afgørelse om, hvorvidt en personskade er dækket af voldsskadeforsikringen, jf. § 49 a, stk. 1, og en eventuel udmåling af erstatning eller godtgørelse efter lov om erstatningsansvar.

Stk. 2. Forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver kan indhente oplysninger om den anerkendte arbejdsulykke og udmålingen af erstatning i forbindelse hermed, herunder lægelige og økonomiske oplysninger om tilskadekomne, fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 3. Erstatning og godtgørelse efter § 49 a kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller efterladte.

Stk. 4. Forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver træffer afgørelse om arbejdsgiverens sikringspligt efter § 49 a, stk. 2, når der er uenighed herom mellem arbejdsgiveren og tilskadekomne og arbejdsgiveren ikke har tegnet en voldsskadeforsikring. Afgørelse efter 1. pkt. kan påklages til Arbejdstilsynet af arbejdsgiveren eller tilskadekomne, senest 4 uger efter at de har modtaget afgørelsen.

Stk. 5. Har en arbejdsgiver, som har pligt til at tegne voldsskadeforsikring efter § 49 a, stk. 2, ikke tegnet denne forsikring, udbetaler arbejdsgiverens arbejdsulykkesforsikringsselskab erstatning og godtgørelse efter § 49 a, stk. 1, til tilskadekomne eller efterladte.

Stk. 6. Har en arbejdsgiver undladt at opfylde sin sikringspligt efter § 48, stk. 1, og § 49 a, stk. 2, varetager Forsikring & Pension opgaverne efter stk. 1, 2 og 4, mens Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager opgaven efter stk. 5. § 52 finder tilsvarende anvendelse i forhold til de samlede udgifter som følge af Forsikring & Pensions opgaver efter stk. 1, 2 og 4 og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opgave efter stk. 5.

Kapitel 10

Sikringspligt

Arbejdsulykker

§ 50. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 48, skal overføre deres risiko for ulykker til et forsikringsselskab, der tegner ulykkesforsikring efter denne lov. Det samme gælder selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der vælger at sikre egen person efter § 48, stk. 2.

§ 51. En arbejdsgiver, der har undladt at tegne den lovpligtige forsikring eller at holde sådan forsikring i kraft, skal betale et beløb svarende til den præmie, der skulle have været betalt til et forsikringsselskab. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om beløbets størrelse. Beløbet skal betales til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og godskrives alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring, efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet.

§ 51 a. (Ophævet)

§ 52. Hvis der foreligger en arbejdsulykke og arbejdsgiveren har undladt at opfylde sin sikringspligt ved at tegne forsikring, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 11, § 35, stk. 7, og §§ 38 og 59.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 48, stk. 6, 2.-4. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring.

Stk. 5. Hvis den virksomhed, hvor arbejdsulykken er indtruffet, er ophørt og det ikke er muligt at udpege et forsikringsselskab, finder reglerne i stk. 1 og 4 tilsvarende anvendelse.

§ 52 a. Forsikringsselskabet kan få adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af præmie hos sikringspligtige arbejdsgivere.

§ 53. Når et forsikringsselskab har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, jf. § 49 a, stk. 2, og § 50, hæfter selskabet, selv om det ved forsikringsaftalen er gået ud fra urigtige forudsætninger om forsikringsansvarets art og omfang.

§ 54. (Ophævet)

Erhvervssygdomme

§ 55. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 48, stk. 1, og frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2, skal betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 2. Bidraget beregnes kvartalsvis på grundlag af indberettede ATP-bidrag fra virksomheden i en forudgående 3-måneders-periode omregnet til antal fuldtidsstillinger ved anvendelse af de for virksomheden relevante ATP-bidragssatser og ved anvendelse af den for branchen relevante bidragssats, jf. § 58, stk. 2.

Stk. 3. Bidraget opkræves fire gange årligt. Bidraget kan opkræves af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med andre bidrag, der opkræves fra arbejdsgiverne. De beføjelser, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende opkrævning af bidrag i medfør af denne lov, kan udøves af Arbejdsmarkedets Tillægspension i forbindelse med en fælles opkrævning. Sker indbetaling af bidrag ikke rettidigt, skal arbejdsgiveren fra forfaldsdatoen betale renter af bidraget med den rentesats, der til enhver tid er fastsat i medfør af § 5 i renteloven.

Stk. 4. Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, hæfter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, selv om den ved fastsættelsen af bidraget er gået ud fra urigtige forudsætninger om risikoens art og omfang.

Stk. 5. Den sikringspligtige, forsikringsselskabet og offentlige myndigheder skal efter anmodning give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oplysninger af betydning for fastsættelse af bidrag efter loven. Det samme gælder frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2. Pligten til at udlevere oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gælder ikke, i det omfang der efter anden lovgivning er fastsat en særlig tavshedspligt.

Stk. 6. Til brug ved bidragsopkrævning og behandling af anmeldelser af erhvervssygdomme har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring elektronisk adgang til stamoplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions arbejdsgiver- og personregistre, til oplysninger om arbejdsgivernes indbetalte ATP-bidrag i Arbejdsmarkedets Tillægspensions opkrævningsregister samt til arbejdsgiverrelationer og indbetalte ATP-bidrag på personniveau i Arbejdsmarkedets Tillægspensions lønmodtagerregister.

Stk. 7. Til brug for beregning, opkrævning og behandling af bidrag som led i en fælles opkrævning, jf. stk. 3, kan der

i nødvendigt omfang videregives oplysninger om arbejdsgiveren fra de ordninger, der er omfattet af en fælles opkrævning, til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

§ 56. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter de nærmere regler om beregning af bidrag.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opkrævning, modregning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. § 55, stk. 3. Der kan endvidere fastsættes regler om beløbsgrænser for opkrævning og tilbagebetaling af bidrag og regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med indbetaling og eftergive bidrag og renter og omkostninger forbundet med inddrivelse heraf.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har som led i opgavevaretagelsen, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, udpantningsret for bidrag og renter og omkostninger forbundet med inddrivelse heraf.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan indhente de oplysninger hos told- og skatteforvaltningen og andre offentlige myndigheder om den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige bidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 56 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan få adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos sikringspligtige arbejdsgivere.

§ 57. Hvis der foreligger en erhvervssygdom og den sikringspligtige arbejdsgiver ikke har betalt bidrag, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag efter § 55 forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 11, § 35, stk. 7, og §§ 38 og 59.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 efter reglerne i § 48, stk. 6, 5. og 6. pkt.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan hos arbejdsgiveren opkræve et beløb svarende til det bidrag, der efter den 1. januar 1999 skulle have været indbetalt til ordningen.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har som led i opgavevaretagelsen, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, udpantningsret for refusionskrav efter stk. 2 og renter heraf efter § 60 samt for refusionskrav efter stk. 5 og renter heraf efter § 56, stk. 2. Reglen i § 56, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 58. De sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2, dækker udgifterne forbundet med lovens sikring mod følger af erhvervssygdomme gennem indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter bidragssatserne for hvert kalenderår. Bidragssatserne fastsættes branchevis på grundlag af de forventede udgifter vedrørende den pågældende branche.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forpligtet til at fastsætte bidragene til dækning af et eventuelt underskud på hensættelser for erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2008 og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, således at der ud over, hvad der er nødvendigt til dækning af de sikringsmæssige risici efter loven, kun opkræves, hvad der er nødvendigt til en forsvarlig administration. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har mulighed for at udligne eventuelle over- eller underskud over 2 år. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for denne beregning.

Stk. 4. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forpligtet til at fastsætte bidragene til erhvervssygdomme, der er anmeldt den 1. januar 2008 eller senere, således at der ud over, hvad der er nødvendigt til dækning af udgifterne efter denne lov, herunder § 58 c, kun opkræves, hvad der er nødvendigt til en forsvarlig administration. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har mulighed for at udligne eventuelle over- eller underskud over 2 år.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver endelig som en del af bidraget afgifter m.v., i det omfang dette er fastsat i denne lov eller i anden lovgivning.

§ 58 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henfører som led i opgavevaretagelsen, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, alle arbejdsgivere til en brancheundergruppe, jf. stk. 2, med udgangspunkt i følgende hovedbrancheopdeling:

1) Landbrug, fiskeri og råstofudvinding.
2) Industri.
3) Energi og vandforsyning.
4) Bygge og anlæg.
5) Handel, hotel og restauration.
6) Transport, post og tele.
7) Finansiering og forretningsservice.
8) Offentlige og personlige tjenester.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring undergrupper til grupperingen efter stk. 1.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan i bidragsberegningen henføre arbejdsgivere til en anden branchegruppering, jf. stk. 1, hvis arbejdsgiverens brancheskode ikke svarer til den reelle erhvervssygdomsrisiko.

§ 58 b. Brancheundergrupperne, jf. § 58 a, er økonomisk selvbærende grupper, der finansierer udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte ved erhvervssygdomme samt udgifter til administration.

Stk. 2. Til brancheundergrupperne knyttes en pulje til udligning af overskud og underskud. Puljen skal være tilstrækkelig til at eliminere uforudsete udsving i de årlige

bidrag. Ændringer i puljen udlignes i bidragsopkrævningen hos arbejdsgiverne i brancheundergruppen over de følgende 2 bidragsår.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan årligt opkræve et særskilt tillæg til bidraget efter § 58 til finansiering af udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte samt administration vedrørende brancher med beskæftigelsesmæssig nedgang og store udgifter til erstatning og godtgørelse vedrørende tidligere anmeldte erhvervssygdomme. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter regler herom.

§ 58 c. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan give arbejdsgiverne rabat på bidraget efter § 58. Rabatten er baseret på den enkelte virksomheds indsats for arbejdsmiljøet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring regler om rabat på bidrag.

Fælles bestemmelser om betaling for administration, forrentning og udpantning

§ 59. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af

1) forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende,
2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. § 55, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme, og
3) staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, jf. § 49, stk. 9.

Stk. 2. Betaling for forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, påhviler det enkelte ministerområde. Vedkommende minister kan fordele udgifterne på de enkelte institutioner.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan pålægge de forsikringsselskaber m.v., der er nævnt i stk. 1, at tilvejebringe statistiske oplysninger og lign.

Stk. 4. Betalingen for administrationen beregnes på grundlag af en takst pr. anmeldt sag. Der betales for behandlingen af såvel førstegangsanmeldelser som genoptagelser og de af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte revisioner af allerede afgjorte sager.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for taksternes størrelse, acontoopkrævning og efterfølgende regulering, herunder efter forhandling med social- og ældreministeren, for så vidt angår reglerne for Ankestyrelsen. Beskæftigelsesministeren bekendtgør efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring taksternes størrelse en gang årligt, herunder efter forhandling med social- og ældreministeren, for så vidt angår Ankestyrelsens takster.

§ 60. De beløb, der forskudsvis er udlagt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 48, stk. 6, § 52, stk. 1 og 5, og § 57, forrentes med en årlig rente. De nærmere regler for fastsættelse af renten fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 2. Forsikringsselskaberne har udpantningsret for præmier, påløbne renter og andre omkostninger i mangel af rettidig betaling af præmie.

Kapitel 11

Administrationen af opgaver efter § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

§ 61. Reglerne i dette kapitel vedrører alene Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opgaver efter § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 62. (Ophævet)

§ 63. §§ 24 b-24 e i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension om spekulation, engagementer, ledelsens andre hverv m.v. finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Aktuarmæssige forhold

§ 63 a. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal ansætte en ansvarshavende aktuar til udførelse af de nødvendige beregningstekniske funktioner, herunder fastsættelse af det samlede bidragsniveau, samt undersøgelser. Stillingen som aktuar kan ikke forenes med stillingen som direktør eller medlem af bestyrelsen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal udarbejde en sikringsplan. Sikringsplanen skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at sikringsplanen tages i anvendelse. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i sikringsplanen. Sikringsplanen opdeles i

1) en tarifplan, der indeholder en beskrivelse af bidragsprovenuets fastlæggelse og brancheinddelingen, herunder regler for fastsættelse af puljen til udligning af overskud og underskud, og
2) en hensættelsesplan, der beskriver reglerne for opgørelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forpligtelser og indeholder regler for opgørelse af
   a) hensættelser for løbende erstatninger for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2,
   b) anden erstatningshensættelse for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, og
   c) hensættelser for erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2008 eller senere.

Stk. 3. Den ansvarshavende aktuar skal påse, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overholder sin sikringsplan, herunder at hensættelserne er opgjort således, at de under hensyntagen til, hvad der med rimelighed kan forudses, er tilstrækkelige.

Stk. 4. Den ansvarshavende aktuar skal omgående indberette enhver tilsidesættelse af de i stk. 3 nævnte forhold til Finanstilsynet. Den ansvarshavende aktuar har ret til af direktøren at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Finanstilsynet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings økonomiske stilling.

Stk. 5. Den ansvarshavende aktuar skal årligt indsende en beretning til Finanstilsynet, herunder en redegørelse for hensættelserne i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, 3, 4, og 5 nævnte forhold, herunder om de krav, en person skal opfylde for at kunne blive ansat som ansvarshavende aktuar. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden for anmeldelsen af sikringsplanen, jf. stk. 2, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet finder, at kravene i stk. 2, nr. 1, ikke er overholdt, afgiver Finanstilsynet efter at have forhandlet med bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indberetning herom til beskæftigelsesministeren. Hvis Finanstilsynet finder, at kravene i stk. 2, nr. 2, ikke er opfyldt, kan Finanstilsynet påbyde bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at foretage de fornødne ændringer i de anmeldte forhold inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Stk. 8. Den ansvarshavende aktuar kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. Den ansvarshavende aktuar har ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden beslutning.

Stk. 9. Den ansvarshavende aktuar har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

§ 63 b. (Ophævet)

§ 63 c. (Ophævet)

Årsrapport og revision

§ 64. For hvert regnskabsår udarbejder og aflægger bestyrelsen og direktøren en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse og noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør af § 65 k.

§ 65. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide. Endelig har hvert enkelt bestyrelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten indsendes til Beskæftigelsesministeriet og Finanstilsynet inden for de i lovgivningen fastsatte frister.

§ 65 a. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hvert enkelt medlems navn og funktion i forhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
2) årsregnskabet giver et retvisende billede af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henholdsvis koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2. Underskrives årsrapporten digitalt, jf. § 76 e, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Stk. 3. Har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktøren i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 4. Selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

§ 65 b. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller reglerne udstedt i medfør af § 65 k ikke er tilstrækkelig til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 65 k i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 65 c. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 65 b, skal reglerne i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder medlemmer, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede beslutninger skal i det mindste vedrøre

1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
2) ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer, og
3) fordeling af virksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

§ 65 d. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
5) Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på resultatopgørelsen (neutralitet).
6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller nye regler udstedt i medfør af § 65 k.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 65 b, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 65 e. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings aktiver og forpligtelser skal, medmindre andet er fastsat i medfør af § 65 k, måles til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre andet er fastsat i medfør af § 65 k.

Stk. 2. Dagsværdien måles til den markedsværdi, der kan konstateres for aktivet eller forpligtelsen på et velfungerende marked. Hvis aktivet eller forpligtelsen ikke handles på et velfungerende marked, anvendes en anerkendt metode til beregning af dagsværdien på det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse.

§ 65 f. Supplerende beretninger, f.eks. beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sociale ansvar (sociale regnskaber) og om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber), skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. De skal opfylde kvalitetskravene i § 65 c, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 65 d, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

§ 65 g. Regnskabsåret følger kalenderåret. Dette krav er tillige gældende for eventuelle datterselskaber.

§ 65 h. Indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner.

§ 65 i. Årsrapporten skal revideres af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings eksterne revisorer, jf. § 66. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 65 f. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

§ 65 j. Uden ugrundet ophold efter bestyrelsens godkendelse af årsrapporten, dog senest 4 måneder efter regnskabsårets udløb, indsendes den reviderede og godkendte årsrapport samt udskrift af revisionsprotokollen vedrørende årsrapportens revision til Beskæftigelsesministeriet og Finanstilsynet. Har bestyrelsen oprettet en intern revision, skal den interne revisionschefs revisionsprotokol tillige indsendes.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning. Ønsker bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 65 f, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3. Sammen med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1 indsendes et eksemplar af årsrapporten fra samtlige dattervirksomheder af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 65 k. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

§ 65 l. Med henblik på at sikre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings årsrapport er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 65 k, kan Finanstilsynet

1) yde vejledning,
2) påtale overtrædelser og
3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

§ 65 m. Finanstilsynet kan forlange, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal foretage regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet i overensstemmelse med nærmere retningslinjer fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan forlange de regnskabsindberetninger, der er nævnt under stk. 1, suppleret med redegørelser om enkeltforhold underskrevet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings direktør eller bestyrelse.

§ 66. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings årsrapport skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen udnævner revisorerne, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage. Beskæftigelsesministeren kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er udnævnt af bestyrelsen.

Stk. 2. Revisorerne i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal tillige være revisorer i eventuelle dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Bestyrelsen kan bestemme, at der skal oprettes en intern revision, der ledes af en revisionschef.

Stk. 5. Ved revisorskifte skal bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og afgående revisor senest en måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 6. Findes en revisor åbenbart uegnet til sit hverv, kan beskæftigelsesministeren afskedige den pågældende og i den afgåedes sted udpege en revisor, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 7. Revisorerne skal til brug for bestyrelsen føre en revisionsprotokol, der forelægges på ethvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel underskrives af samtlige bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 8. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 63, jf. § 24 d, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen, jf. dog § 24 d, stk. 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen, i ordninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring administrerer, eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 9. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 63, jf. § 24 d, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

§ 67. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelsen af regnskabet.

Stk. 2. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Finanstilsynet kan tillige fastsætte regler om intern revision.

Stk. 4. Finanstilsynet kan pålægge revisor, og hvis bestyrelsen efter § 66, stk. 4, har oprettet en intern revision tillige den interne revisionschef, at give oplysninger om forholdene i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 67 a. En ekstern revisor og en intern revisionschef skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har snævre forbindelser med, jf. definitionen i lov om finansiel virksomhed.

Investeringsregler

§ 68. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal til enhver tid have aktiver omfattet af § 69 til en samlet værdi, der mindst modsvarer størrelsen af de samlede hensættelser for erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2008 og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2. Det påhviler ledelsen at sikre, at disse aktiver inden for de begrænsninger, der er fastlagt i §§ 69-70 a, 70 d og 70 e, er udvalgt således, at de i forhold til arten af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og sammensætning, at de er egnede til at fyldestgøre de sikrede, herunder at der ikke foreligger en uforholdsmæssig stor afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt investeringsmarked eller en bestemt investering. Ved midlernes placering skal der tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning.

Stk. 2. Aktivernes værdi opgøres til brug for bestemmelserne i dette kapitel efter følgende regler:

1) Aktivernes værdi opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de principper, der finder anvendelse ved aflæggelse af årsrapporten.
2) Der skal foretages fradrag for en eventuel behæftet del, og udlån kan kun indgå til en værdi, der fremkommer efter fradrag af forpligtelser, der kan modregnes over for låntager.
3) Har bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indgået finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække forpligtelserne, medregnes værdien af sådanne kontrakter i aktivernes værdi.
4) Tilgodehavende uforfaldne renter af værdipapirer omfattet af § 69, stk. 1, nr. 1-4, 6, 8 og 10-13, medregnes i værdipapirernes værdi.

§ 68 a. Det påhviler ledelsen at sikre, at aktiver, der ikke er omfattet af § 68, er udvalgt således, at de i forhold til arten af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og sammensætning, at de er egnede til at fyldestgøre de sikrede, herunder at der ikke foreligger en uforholdsmæssig stor afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt investeringsmarked eller en bestemt investering. Ved midlernes placering skal der tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning.

§ 69. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings midler svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, skal være anbragt i følgende kategorier af aktiver:

1) Obligationer eller gældsbreve udstedt eller garanteret af regeringer eller regionale myndigheder i zone A.
2) Obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst ét af medlemslandene i Den Europæiske Union.
3) Realkreditobligationer samt andre obligationer udstedt i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der frembyder tilsvarende sikkerhed.
4) Tilgodehavender, dog ikke tilgodehavender, der er efterstillet andre kreditorer, hos kreditinstitutter og forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A samt andre tilgodehavender garanteret af kreditinstitutter eller forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A.
5) Grunde, boligejendomme, kontor- og forretningsejendomme samt andre ejendomme, hvis værdi er uafhængig af en særlig erhvervsudnyttelse.
6) Lån sikret ved tinglyst panteret i ejendomme, som er omfattet af nr. 5, for et beløb op til 80 pct. af den seneste ejendomsvurdering for boligejendomme og 60 pct. for øvrige ejendomme.
7) Andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de i § 70 d, stk. 1, og § 70 e, stk. 1, anførte begrænsninger.
8) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
9) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
10) Ejendomme, der ikke er omfattet af nr. 5, og lån sikret ved tinglyst panteret i ejendomme, der ikke er omfattet af nr. 6.
11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union, samt andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
12) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-11.
13) Genforsikringskontrakter og tilgodehavender hos genforsikringsselskaber og særlige risikoafdækningsvirksomheder under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A eller genforsikringsselskaber under offentligt tilsyn, der har opnået en rating af en anerkendt ratingvirksomhed mindst svarende til investment grade.

Stk. 2. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har en dattervirksomhed, hvis aktivitet er begrænset til at foretage og forvalte investeringer omfattet af stk. 1, kan dattervirksomhedens aktiver inden for værdien af kapitalandelene i og eventuelle lån til dattervirksomheden behandles som aktiver efter stk. 1. Er dattervirksomheden ikke helejet, indgår dets aktiver til en forholdsmæssig værdi svarende til den ejede andel af egenkapitalen.

§ 69 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anbringelse af midler svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, i en enkelt virksomhed må ikke medføre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene eller sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspension eller sammen med dattervirksomheder, som de ejer, kan udøve bestemmende indflydelse på virksomheden, medmindre andet følger af stk. 2 eller 3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke ved anbringelse af midler i dattervirksomheder efter § 69, stk. 2.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan for at sikre allerede foretagne investeringer midlertidigt

drive en anden virksomhed eller medvirke ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal underrette Finanstilsynet herom.

§ 70. Følgende grænser gælder for anbringelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings aktiver svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2:

1) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7-13, må samlet højst udgøre 70 pct.
2) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 11, må samlet højst udgøre 10 pct.
3) Lån omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, må samlet højst udgøre 2 pct.
4) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 4, 6-9, 11 og 12, udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, der for hver virksomhed og afdeling af en UCITS, en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut udgør mere end 5 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings aktiver, må samlet højst udgøre 40 pct.

Stk. 2. Andre lån og værdipapirer omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings aktiver.

§ 70 a. Følgende grænser for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings aktiver svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2 er gældende for medregning af aktiver, der udgør en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder:

1) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 3, må højst udgøre 40 pct.
2) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 4, må højst udgøre 10 pct.
3) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, jf. dog stk. 4, må højst udgøre 10 pct.
4) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 13, må højst udgøre 10 pct.
5) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 6, 8, 9, 11 og 12, må samlet højst udgøre 2 pct., jf. dog stk. 2. Grænsen er 3 pct., hvis egenkapitalen i den virksomhed, som aktivet vedrører, overstiger 250 mio. kr., når virksomheden er hjemmehørende i et land omfattet af zone A og aktivet er optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
6) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 5, 6 og 8-12, må samlet højst udgøre 5 pct.
7) Lån omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 1 pct.

Stk. 2. Kapitalandele i og lån ydet til en virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder, hvis aktiviteter alene omfatter investeringer i aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 5 og 10, må samlet højst udgøre 5 pct.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 3-5, og stk. 2 finder ikke anvendelse på investeringer i en dattervirksomhed, der er omfattet af § 69, stk. 2.

Stk. 4. Stk. 1, nr. 3-5, og stk. 2 finder ikke anvendelse på investeringer i virksomheder, UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, hvis aktivitet efter vedtægterne er begrænset til at foretage investeringer i aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 1-3. Sådanne investeringer kan i relation til grænserne fastsat i stk. 1, nr. 4-6, og stk. 2 samt § 70, stk. 1, nr. 1 og 3, betragtes som aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 5. Bestyrelsen fastsætter rammerne for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings valutakurs- og renterisikoeksponering.

§ 70 b. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 69, § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 70 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.

§ 70 c. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for afgrænsningen af værdipapirer, der omfattes af flere af de i § 69, stk. 1, nr. 1-12, nævnte aktivgrupper.

§ 70 d. Vedtægterne for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 69, stk.1, nr. 7, skal indeholde bestemmelser om,

1) at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på en investors anmodning skal indløse investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen,
2) at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger hverken må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån bortset fra optagelse af kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen for at indløse investorer, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler,
3) at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan investere sin formue i likvide midler, herunder valuta, eller i de finansielle instrumenter, som er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., og
4) risikospredning, jf. § 70 e, stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelsen i stk. 1.

§ 70 e. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emit-

tenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
   a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
   b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i denne paragraf, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.

Tilsyn m.v.

§ 71. Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 63, 63 a, og 64-70 c.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for bestyrelsens kompetenceområde, jf. § 345, stk. 7 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan give bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring påbud om inden for en fastsat frist at foretage de foranstaltninger, som Finanstilsynet skønner nødvendige med henblik på at sikre overholdelsen af de i stk. 1 nævnte bestemmelser i denne lov.

§ 72. Finanstilsynet skal undersøge de af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forhold, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 71, stk. 1, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner.

Stk. 2. Efter inspektion i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal der afholdes et møde med deltagelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bestyrelse, direktør, den ansvarshavende aktuar, de eksterne revisorer og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktør, den ansvarshavende aktuar, de eksterne revisorer og den interne revisionschef.

Stk. 4. Samtidig med fremsendelse af rapporten til ledelsen sender Finanstilsynet rapporten til beskæftigelsesministeren.

§ 73. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

§ 73 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 74. Finanstilsynet afgiver til beskæftigelsesministeren en årlig beretning om tilsynet med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og en beretning baseret på en gennemgang af den ansvarshavende aktuars beretning, herunder redegørelsen om hensættelserne i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 63 a, stk. 5.

§ 75. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

§ 76. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 76 a. § 354 i lov om finansiel virksomhed om Finanstilsynets tavshedspligt finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på denne lov.

Stk. 2. Ved fastlæggelse af, hvem der er part efter denne lov, finder § 355 i lov om finansiel virksomhed anvendelse med de nødvendige tilpasninger. Partsstatus og partsbeføjelser efter lov om finansiel virksomhed § 355 er efter denne lov begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse træffes efter den 1. juli 2004.

§ 76 b. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 71, stk. 2, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. dog stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget underretning om reaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommende årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommende årsrapport. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller efterforskningsmæssige henholdsvis samfundsmæssige hensyn i øvrigt taler imod offentliggørelse. Der kan desuden ikke ske offentliggørelse af sager omfattet af § 63 a, stk. 7, 1. pkt. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller stk. 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.

Stk. 5. Samtidig med offentliggørelsen i medfør af stk. 1 eller 2 afgiver Finanstilsynet indberetning herom til beskæftigelsesministeren.

Stk. 6. Overtrædelse af stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde.

Stk. 7. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 76 c. Erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om digital

kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

§ 76 d. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 76 e. Hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 76 f. Videregiver Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og
2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for arbejdsgiverne, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

Kapitel 12

Forskellige bestemmelser

§ 77. Ydelser i henhold til loven kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte, jf. dog stk. 2 og § 10 a. Tilskadekomnes eller de efterladtes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes, i det omfang der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne lov. Krav på erhvervsevnetabserstatning efter erstatningsansvarsloven nedsættes dog ikke som følge af, at der er betalt eller er pligt til at betale midlertidig erhvervsevnetabserstatning efter denne lov.

Stk. 2. Reglen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse, i det omfang der er eller pålægges erstatningsansvar efter reglerne i lov om produktansvar.

§ 78. Aftaler mellem sikringspligtige og de berettigede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at bestemmelser i loven ikke skal gælde, eller at de berettigede skal udrede en forsikringspræmie til et forsikringsselskab eller et bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som efter loven påhviler den sikringspligtige, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter loven. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse i løn i anledning af sikring efter loven ugyldige.

§ 79. Efter overenskomst med andre stater kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang lovens bestemmelser eller bestemmelserne i den fremmede stats tilsvarende lovgivning skal anvendes på forhold, der reguleres i loven.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter bestemmelser om fravigelse fra lovens regler, i det omfang det er nødvendigt for anvendelse af Den Europæiske Unions forordninger om social sikring for arbejdstagere m.v.

§ 80. Ansatte, herunder lægekonsulenter, i Arbejdsmarkedets Tillægspension, der er beskæftiget med bistand til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og ansatte, der varetager opgaver med hensyn til klagesagsbehandling, jf. § 44, stk. 1, nr. 3, må ikke være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikringsselskab.

§ 81. Efter anmodning kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring under anvendelse af denne lovs bestemmelser i øvrigt afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskade, der ikke er omfattet af loven. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i lov om erstatningsansvar.

Stk. 2. Efter anmodning kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opgøre værdien af erstatning efter denne lov til brug for beregning af krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven.

Stk. 3. For udtalelser efter stk. 1 og opgørelser efter stk. 2 betales et beløb, der fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 82. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, straffes med bøde. Det gælder dog ikke ved sikringspligt efter § 49 a, stk. 2.

Stk. 2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, straffes med bøde. Det gælder dog ikke ved sikringspligt efter § 49 a, stk. 2.

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsulykke, straffes med bøde.

Stk. 4. Sikringspligtige arbejdsgivere, offentlige myndigheder og andre professionelle aktører, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger, der ikke, senest 14 dage efter at en rykkerskrivelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen er kommet frem, medvirker til sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. § 37, stk. 3, 4. pkt., straffes med bøde.

Stk. 5. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1-3 lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 82 a. Ved overtrædelse af § 82, stk. 1-3, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og er-

klærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bødes, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan få adgang til oplysninger om lønudbetalinger i indkomstregisteret fra arbejdsgivere, der er nødvendige til brug for behandlingen af sager efter stk. 1.

§ 83. Staten yder erstatning efter loven til sine tjenestemænd, der er beskæftiget på Færøerne og i Grønland, samt til de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl dér.

Stk. 2. Afgørelse truffet af Det Færøske Ulykkesforsikringsråd efter den færøske ulykkesforsikringslovgivning kan i overensstemmelse med de heri fastsatte regler indbringes for Ankestyrelsen.

§ 84. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at der gennemføres forsøg, der skal bidrage til, at flere kan opretholde tilknytningen til arbejdsmarkedet efter en arbejdsskade. Der kan dog ikke gennemføres forsøg, som indebærer nedsættelse af ydelserne efter § 11.

§ 84 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der gennemføres forsøg, hvorefter der delegeres afgørelseskompetence til udvalgte forsikringsselskaber, for så vidt angår afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet af arbejdsulykker, jf. § 40, stk. 1.

§ 84 b. Tilskadekomne har ret til at få forlænget erstatningen for tab af erhvervsevne, så tilskadekomne samlet kompenseres med henholdsvis erstatning og engangsbeløb (afløsningsbeløb) indtil udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension, hvis

1) tilskadekomne har fået eller får udmålt erstatning og engangsbeløb (afløsningsbeløb) for tab af erhvervsevne efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, eller lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer, og
2) tilskadekomne har en folkepensionsalder over 69 år efter lov om social pension.

Stk. 2. Tilskadekomne omfattet af stk. 1, som ikke tidligere har fået omsat deres løbende erstatning for tab af erhvervsevne til et kapitalbeløb, kan ikke få omsat den forlængede erstatning, jf. stk. 1, til et kapitalbeløb. Erstatning og engangsbeløb (afløsningsbeløb) udmåles efter den lov nævnt i stk. 1, nr. 1, som tilskadekomne har fået tilkendt erstatning efter.

§ 84 c. Efterladte har ret til at få forlænget perioden med erstatning for tab af forsørger, så efterladte samlet kompenseres med henholdsvis erstatning og engangsbeløb (afløsningsbeløb) indtil udgangen af den måned, hvor efterladte når folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension, hvis

1) efterladte får udmålt en erstatning for tab af forsørger, som afløses af et engangsbeløb (afløsningsbeløb) ved udgangen af den måned, hvor efterladte fylder 65 eller 67 år, jf. lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, eller lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer, og
2) efterladte har en folkepensionsalder over 69 år efter lov om social pension.

Stk. 2. Efterladte omfattet af stk. 1, som ikke tidligere har fået omsat deres løbende erstatning for tab af forsørger til et kapitalbeløb, kan ikke få omsat den forlængede erstatning, jf. stk. 1, til et kapitalbeløb. Erstatning og engangsbeløb (afløsningsbeløb) udmåles efter den lov nævnt i stk. 1, nr. 1, som efterladte har fået tilkendt erstatning efter.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 85. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden reguleres beløbene i §§ 18 og 19 og § 24, stk. 3 og 4, i overensstemmelse med § 25 pr. 1. januar 2004.

Stk. 3. Loven anvendes på

1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2004 eller senere, og
2) erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2004 eller senere, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. I sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 anvendes erhvervssygdomsbegrebet i § 10 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, i stedet for § 7 i denne lov med hensyn til vurderingen af, om den anmeldte sygdom er omfattet af loven.

Stk. 5. I sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 anvendes § 31, stk. 4, § 32 og § 43 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, i stedet for § 17 og § 27 i denne lov med hensyn til udbetaling af løbende erstatning og kapitalerstatning.

Stk. 6. Er der tale om personer sikret efter § 48, stk. 2, anvendes bestemmelserne i loven kun for påvirkninger, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere. Har tilskadekomne før denne dato været sikret efter tidligere lovgivning, medregnes de perioder, hvor den pågældende har været sikret. Det samme gælder for medarbejdende ægtefæller, hvis der før denne dato er indgået en lønaftale, jf. § 1, stk. 1, 3. pkt., i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000.

§ 85 a. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, ophæves med virkning fra den 1. januar 2004.

Stk. 2. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade anvendes fortsat på

1) ulykkestilfælde, pludselige løfteskader og kortvarige skadelige påvirkninger, der er indtruffet før den 1. januar 2004, og
2) erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2004.

§ 86. Løbende rente efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968 med senere ændringer, forhøjes fra den 1. januar 2024 til 2.636,6 pct. af grundrenten pr. 1. april 1965.

Stk. 2. Løbende ydelse efter lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer, forhøjes fra den 1. januar 2024 til 565,9 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen. Menerstatning efter lov om arbejdsskadeforsikring forhøjes fra den 1. januar 2024 til 565,9 pct. af den ydelse, der svarer til grundbeløbet.

Stk. 3. Løbende ydelse efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, for skader indtruffet mellem den 1. januar 1993 og den 30. januar 1995 forhøjes fra den 1. januar 2024 til 216,9 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 4. Løbende ydelse efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade for skader indtruffet mellem den 31. januar 1995 og den 31. december 2003 forhøjes fra den 1. januar 2024 til 207,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Løbende erstatning og uddannelsesgodtgørelse for skader indtruffet mellem den 1. januar 2004 og den 30. juni 2024 forhøjes fra den 1. januar 2024 til 165,7 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 6. Renter, løbende ydelser og menerstatninger, jf. stk. 1-5, reguleres efter denne lovs § 25.

Stk. 7. For efterladte, der som følge af tilskadekomnes død efter denne lovs ikrafttræden har krav på erstatning efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, lov om arbejdsskadeforsikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, beregnes og reguleres erstatningen på grundlag af den årsløn, der svarer til det efter stk. 1-5 fastsatte rente eller ydelsesbeløb.

Stk. 8. Stk. 1-6 gælder ikke for forsikringer, der er tegnet efter §§ 55, 58, 59 og 74 i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

§ 87. De bekendtgørelser, som er fastsat efter de nu ophævede love, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres.

§ 88. De godkendelser af forsikringsselskaber, der er meddelt efter den tidligere ulykkesforsikringslovgivning og arbejdsskadeforsikringslovgivning, har fortsat gyldighed. Det samme gælder en arbejdsgivers fritagelse for at afgive risikoen efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde meddelt i medfør af § 15, stk. 13, i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. Sådanne arbejdsgivere har samme retsstilling efter denne lov som et forsikringsselskab. Arbejdsgivernes bidrag efter § 48, stk. 6, og § 52, stk. 1, opgøres efter reglen i § 48, stk. 6, 3. pkt.

§ 89. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov eller lov om social pension eller af ændringer af disse love.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 443 af 23. maj 2012 (Forældelse af krav på erstatning ved erhvervssygdom og mulighed for at udstede administrative bødeforelæg m.v.)[3] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 3 træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 3. Lovens § 3 finder anvendelse på fordringer, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere, og for skader, hvor der anmodes om genoptagelse den 1. januar 2013 eller senere. Udgifter i disse sager finansieres i 2011 og 2012 af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 4-7. (Udelades)

§ 3

Stk. 1. Arbejdsskadesikringsloven finder anvendelse på fordringer vedrørende erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom, jf. § 7 i arbejdsskadesikringsloven, som er forældet før den 1. januar 2008, således at spørgsmålet om forældelse skal afgøres efter de regler, der gælder efter denne lovs ikrafttræden, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Har Arbejdsskadestyrelsen før den 1. januar 2008 meddelt, at en anmeldt erhvervssygdom ikke kan anerkendes på grund af forældelse, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Stk. 3. For fordringer omfattet af stk. 1 og 2 regnes fristen i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, tidligst fra denne lovs ikrafttræden.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke for tilskadekomne, der er tilkendt erstatning eller godtgørelse efter tekstanmærkning nr. 129 til finansloven for 2009 ad § 17. Stk. 1 og 2 finder anvendelse i disse sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen ikke har truffet afgørelse om erstatning og godtgørelse efter kapitel 4 i arbejdsskadesikringsloven på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Lov nr. 395 af 2. maj 2016 (Overførsel af Arbejdsskadestyrelsens opgaver til den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samt nedlæggelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring)[4] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring færdigbehandler sager på sagsområder, der efter § 2 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overføres til behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og som ikke inden lovens ikrafttræden er afsluttede af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring genvurderer i forbindelse med klage afgørelser, der er truffet, men ikke genvurderet af Arbejdsskadestyrelsen inden lovens ikrafttræden, jf. § 44, stk. 7-9, i arbejdsskadesikringsloven.

Stk. 4. Behandlingen af verserende sager og af sager, der genoptages, fortsætter i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring uden fornyet samtykke.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indtræder som sagsøgt eller sagsøger i retssager, der er anlagt mod eller af Arbejdsskadestyrelsen inden lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings aktiver og forpligtelser i sager om erhvervssygdomme m.v. overføres den 1. juli 2016 til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 7. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indtræder ved lovens ikrafttræden i Arbejdsskadestyrelsens og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings krav vedrørende konkrete sager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indtræder tilsvarende ved lovens ikrafttræden i krav mod Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vedrørende konkrete sager.

Lov nr. 550 af 7. maj 2019 (En lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker, opdatering og forenkling af arbejdsskadesystemet m.v.)[5] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 19, 20 og 25, træder i kraft den 1. juli 2019 og har virkning fra den 1. januar 2019.

Stk. 3. § 1, nr. 22 træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 4. § 1, nr. 1 finder ikke anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2020. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. § 1, nr. 3, 5 og 14, finder ikke anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2020. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. § 1, nr. 6 og 15, finder ikke anvendelse på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser i sager om arbejdsskader, der er truffet før den 1. januar 2020. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. Opkrævning af beløb efter §§ 48, 52 og 54 i lov om arbejdsskadesikring vedrørende 2019 sker fra den 1. juli 2019 efter § 48, stk. 6, 3. og 4. pkt., som ændret ved § 1, nr. 19 og 20 i denne lov, og efter regler fastsat i medfør af § 48, stk. 6. Opkrævningen af takster for sagsbehandlingen vedrørende 2019, sker fra den 1. juli 2019 efter regler fastsat i medfør af § 59, stk. 5, 1. pkt.

Lov nr. 1374 af 13. december 2019 (Direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.)[6] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-7. (Udelades)

Lov nr. 1554 af 27. december 2019 (Gennemførelse af aftale om en ny og forbedret arbejdsmiljøindsats og ordnede forhold på arbejdsmarkedet m.v.)[7] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 1559 af 27. december 2019 (Indførelse af seniorpension)[8] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Lov nr. 2200 af 29. december 2020 (Anmeldelse af arbejdsulykker, opdatering af kapitaliseringsfaktorer m.v.)[9] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5-15, træder i kraft den 1. juli 2022.

§ 5

Stk. 1. § 27 i lov om arbejdsskadesikring som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse i sager, hvor der inden den 1. januar 2030 træffes afgørelse om omsætning af løbende erstatning til kapitalerstatning i sager om ulykker, kortvarige skadelige påvirkninger, pludselige løfteskader, der er indtruffet før den 1. januar 2021, og erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2021, efter følgende lovgivning:

1) Lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020.

2) Lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer.
3) Arbejdsskadeforsikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.
4) Lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968 med senere ændringer.

Stk. 2. I sager omfattet af stk. 1. nr. 1-4, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. januar 2030.

Stk. 3. Tilskadekomne og efterladte har fra den 1. januar 2030 ret til kapitalerstatning beregnet efter tidligere lovgivning, jf. stk. 1, nr. 1-4, når kapitalerstatningen efter den tidligere lovgivning har en højere værdi end kapitalerstatningen beregnet efter § 27 i lov om arbejdsskadesikring som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4.

Lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerskaber og investeringsservice og -aktiviteter[10)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 288

Stk. 1. Loven træder i kraft den 26. juni 2021.
Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 1163 af 8. juni 2021 (Øget investorbeskyttelse ved grænseoverskridende markedsføring af investeringer og styrket tilsyn med aktører på det digitale marked for finansielle ydelser m.v.)[11)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overdrager i perioden fra den 1. juli 2021 til den 31. december 2021 til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber alle aktiver og rettigheder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring frem til den 1. juli 2021 har erhvervet som følge af overtagelsen af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer i medfør af § 54 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overdrager i perioden fra den 1. juli 2021 til den 31. december 2021 til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber alle eksisterende og fremtidige forpligtelser, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring frem til den 1. juli 2021 har fået pålagt som følge af overtagelsen af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer i medfør af § 54 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020.

Stk. 6. Overdragelsen efter stk. 4 og 5 omfatter al materiale vedrørende de i stk. 4 og 5 nævnte forsikringsbestande, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er i besiddelse af, herunder personoplysninger, som vedrører konkrete ulykkessager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring yder i overdragelsesperioden fra den 1. juli 2021 til den 31. december 2021 bistand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber ved behandlingen af konkrete arbejdsulykkessager, som overdrages til Garantifonden.

Stk. 7. Ved efterregulering af beløb efter § 54 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020, finder § 48, stk. 6, 3. og 4. pkt., i samme lov anvendelse i 2021, 2022 og 2023. Eventuelle overskydende beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har opkrævet efter § 54 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020, indgår i grundlaget for forhåndsopkrævningen øvrige beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver efter § 48, stk. 6, 3. pkt., i samme lov for perioden 2021-2023.

Stk. 8 og 9. (Udelades)

Lov nr. 876 af 21. juni 2022 (Statslig finansiering af udgifter ved arbejdsskader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra den 27. december 2020 til den 31. december 2022)[12)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Staten refunderer udgifter, som forsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt til erstatning og godtgørelse m.v., jf. § 49, stk. 9, i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, samt administration, jf. § 59 i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022. I det omfang et forsikringsselskab har rettigheder og pligter efter arbejdsskadesikringsloven, gælder disse tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. § 49, stk. 9, i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Lov nr. 753 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love (Ændringer som følge af barnets lov, initiativret for adopterede børn, adoption uden samtykke fra fødslen, samvær med børn på kvindekrisecentre m.v. og fasttrack for godkendelse af plejefamilier m.v.)[13)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 52

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-9. (Udelades)

Lov nr. 1538 af 12. december 2023 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Fælles opkrævning af arbejdsgiverbidrag, udvidet bemyndigelse til at fastsætte regler om modregningsadgang, nationale særregler for behandling af personoplysninger m.v.)[14] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven har virkning for indberettede ATP-bidrag for lønperioder, der ophører efter den 1. januar 2024. Loven har dog også virkning for indberettede ATP-bidrag, der vedrører lønperioder før den 1. januar 2024, hvis indberetning sker den 15. februar 2024 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 1 og 2, § 3, nr. 2 og 3, § 4, nr. 1 og 2, § 5, nr. 2 og 3, § 6, nr. 2 og 5, § 7, nr. 2, § 8, nr. 2 og 4, § 9, nr. 4 og 7, § 10, nr. 3 og 6, § 11, nr. 4 og 7, § 12, nr. 3 og 6, og § 13, nr. 3 og 6, finder anvendelse fra og med beregning af arbejdsgiverbidrag for første kvartal 2024 med forfald den 1. juli 2024.

Stk. 5. Ikkeindbetalte ATP-bidrag, der er indberettet før den 1. januar 2024, vil efter lovens ikrafttræden danne beregningsgrundlag for bidrag efter § 20, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som ændret ved denne lovs § 2, nr. 1, § 55, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring som ændret ved denne lovs § 3, nr. 2, og § 9, stk. 7, i lov om Lønmodtagernes Garantifond som ændret ved denne lovs § 6, nr. 2, og bidrag til finansiering af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge, jf. § 85 c, stk. 19, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som ændret ved denne lovs § 9, nr. 4, bidrag til finansiering af ATP-bidrag af sygedagpenge, jf. § 66, stk. 10, i lov om sygedagpenge som ændret ved denne lovs § 10, nr. 3, bidrag til finansiering af ATP-bidrag af VEU-godtgørelse, jf. § 13, stk. 16, i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse som ændret ved denne lovs § 11, nr. 3 og 4, bidrag til finansiering af ATP-bidrag af ressourceforløbsydelse under jobafklaring, jf. § 80 a, stk. 10, i lov om aktiv socialpolitik som ændret ved denne lovs § 12, nr. 3, og bidrag til finansiering af ATP-bidrag af dagpenge efter barselsloven, jf. § 45, stk. 10, i barselsloven som ændret ved denne lovs § 13, nr. 3.

Stk. 6-12. (Udelades)

Stk. 13. Regler udstedt i medfør af § 56, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, finder anvendelse for opkrævning af bidrag m.v. med forfald den 1. juli 2024. De hidtil gældende regler udstedt i medfør af § 56, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 314 af 10. marts 2022 som ændret ved § 20 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, finder anvendelse for opkrævning af bidrag m.v. med forfald den 1. april 2024.

Stk. 14-19. (Udelades)

Lov nr. 1540 af 12. december 2023 om ændring af lov om arbejdsmiljø, lov om arbejdsskadesikring og udlændingeloven (Udmøntning af dele af aftale om en fremtidssikret arbejdsmiljøindsats og indsats mod social dumping, aftale om initiativer på asbestområdet og anbefalinger fra det midlertidige AMO-udvalg m.v.)[15] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 1541 af 12. december 2023 om ændring af lov om arbejdsskadesikring og forskellige andre love (Et forbedret arbejdsskadesystem og lettere adgang til erstatning i forbindelse med vold på arbejdspladsen)[16] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 3-5, 8, 10, 14, 16, 19-28, 34, 35 og 37-39, arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 40, § 1, nr. 41-45, 48, 50, 51, 53, 55, 58 og 61-63, ophævelsen af § 5 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. denne lovs § 2, nr. 2, og §§ 6 og 7 træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 3. Arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 40, § 1, nr. 56, 57, 59 og 60, og § 8 træder i kraft den 1. januar 2025.

§ 10

Stk. 1. § 1, nr. 8, 14, 30, 45, 55 og 61-63, finder ikke anvendelse i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. juli 2024, og erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. juli 2024. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 9, 17, 46, 49, 52 og 54, og §§ 3-5 finder ikke anvendelse i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. juli 2024, og erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. juli 2024, hvor der fra den 1. januar 2024 ikke træffes afgørelse om men, hvorved tilskadekomne får en mengrad på mindst 10 pct. som følge af en eller flere arbejdsskader, hvoraf den seneste skade medfører tilkendelse af en mengrad på mindst 5 pct. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 6, 7, 13, 29, 31, 32 og 47, finder ikke anvendelse i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. juli 2024, og erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. juli 2024, hvor der fra den 1. januar 2024 ikke træffes afgørelse om men, hvorved tilskadekomne får en mengrad på mindst 10 pct. som følge af en eller flere arbejdsskader,

hvoraf den seneste skade medfører tilkendelse af en mengrad på mindst 5 pct., og hvor der fra den 1. januar 2024 ikke træffes afgørelse om tilkendelse af uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 a i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse. 1. og 2. pkt. gælder tilsvarende for ophævelsen af § 6 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. denne lovs § 2, nr. 2.

Stk. 4. Ved afgørelser i sager omfattet af stk. 3, 1. pkt., fastsættes en grundløn til brug ved beregning af løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger samt uddannelsesgodtgørelse. Grundlønnen beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i § 24 i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 1, nr. 29, med forholdet mellem 367.000 kr. og det maksimale årslønsbeløb, der var gældende det år, da arbejdsskaden indtraf.

Stk. 5. § 1, nr. 22-28, finder ikke anvendelse i sager, hvor der er truffet afgørelse om tilkendelse af forsørgertabserstatning til børn og unge under 21 år før den 1. juli 2024. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 19. august 2022, som ændret ved § 20 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, anvendelse.

Stk. 6. Stk. 5 har virkning for sager, hvor et barn eller en ung under 18 år før den 1. juli 2024 er tilkendt forsørgertabserstatning efter lovens dagældende § 21, stk. 1 og 2, og i perioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 har fået afslag på forlængelse af forsørgertabserstatningen.

Stk. 7. Tilkendelse og udbetaling af uddannelsesgodtgørelse, jf. arbejdsskadesikringslovens § 18 b, stk. 2, og § 18 e, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, kan tidligst ske med virkning fra den 1. juli 2024.

Stk. 8. § 1, nr. 16, finder ikke anvendelse i afgørelser i sager om ulykkestilfælde og skadelige påvirkninger, der er indtrådt før den 1. juli 2002, og i sager om pludselige løfteskader og erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. juli 2002. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 9. § 1, nr. 37 og 38, finder anvendelse ved genoptagelse af afgørelser, som er afgjort efter tidligere lovgivning, og hvor en tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne ændres med tilbagevirkende kraft og erstatningen efter denne afgørelse skal omsættes til kapitalbeløb.

Stk. 10. Arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 40, § 1, nr. 56, 57 og 59, og § 8 finder ikke anvendelse på arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2025. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 502 af 20. maj 2025 om ændring af lov om arbejdsmiljø, lov om arbejdsskadesikring, lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter og lov om mægling i arbejdsstridigheder (Nedlæggelse af arbejdsmiljøcertifikatordningen og justering af reglerne om årsløn m.v.)[17] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. § 2, nr. 5, 11 og 19, har virkning i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt fra den 1. juli 2024, og erhvervssygdomme, der er anmeldt fra den 1. juli 2024, samt i sager, hvor der fra den 1. januar 2024 træffes afgørelse om tilkendelse af uddannelsesgodtgørelse, jf. arbejdsskadesikringslovens § 18 a.

Stk. 3. § 2, nr. 22, har virkning i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt den 1. januar 2025 eller senere.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 703 af 20. juni 2025 om ændring af lov om social pension, lov om arbejdsskadesikring og lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v. (Regulering af folkepensionsalderen og ændring af revisionsbestemmelse m.v.)[18] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 31. december 2025.

Lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.)[19] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2-13.

Stk. 2-13. (Udelades)

Beskæftigelsesministeriet, den 4. november 2025

SIGNE CASPERSEN

/ Marianne Sørensen

2) Se §§ 2-3 i lov 443 af 23. maj 2012.
3) Lovændringen vedrører § 9, stk. 4, § 34, stk. 5., 2. pkt., § 36, stk. 2-5, § 48, stk. 5, 1. pkt., § 81, stk. 2 og 3, § 82, stk. 4 og 5, og § 82 a.
4) Lovændringen vedrører § 1, stk. 2, § 3, stk. 1, nr. 1 og 2 og stk. 2, § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt. og stk. 3, § 9, stk. 1, og stk. 3, § 10 a, stk. 3, 1. pkt., § 15, stk. 5 og 6, § 16, stk. 1, 1. pkt., § 17, stk. 3 og stk. 9, 2. pkt., § 17 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., § 24, stk. 4, 2. pkt., og stk. 7, § 25, stk. 3, 1. pkt., § 26, stk. 2, § 27, stk. 4, 5. pkt., § 28, stk. 3, 2. pkt., § 29, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, 1. og 2. pkt., § 31, stk. 4, 1. pkt., § 33, stk. 2, § 34, stk. 1, stk. 2, 1. og 3. pkt., stk. 5 og stk. 6, § 35, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., stk. 4, og stk. 7, § 35 a, § 36, stk. 4, 1. pkt., § 37, stk. 1, stk. 2, 1., 3. og 4. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 37 a, § 38, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2, 1. og 5. pkt., stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, § 39, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., § 39 a, § 40, stk. 1 og stk. 2, § 40 a, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, § 41, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 42, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 44, stk. 1, nr. 3, stk. 5, stk. 6, stk. 7, 1. og 2. pkt., og stk. 8, § 46, § 48, stk. 4, 1. og 2. pkt., og stk. 6, 2., 6. og 7. pkt., § 49, stk. 1, 2., 4. og 5. pkt., stk. 2, 2. pkt., stk. 4, 1. og 2. pkt., stk. 5, og stk. 8, § 51, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 52, stk. 1-4, § 54, § 55, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, stk. 5, 1. og 3. pkt., og stk. 6, § 56, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3 og stk. 4, § 56 a, § 57, stk. 1-6, § 58, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4, 1. og 2. pkt., § 58 a – c, og stk. 1-3, § 58 b, stk. 3, 1. og 2. pkt., § 58 c, stk. 1 og stk. 2, § 59, § 60, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 61, § 62, § 63 a-c, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 3, nr. 2, stk. 4-6, og stk. 8, 1. og 2. pkt., § 65 a – b, stk. 1, 2. pkt., og nr. 2 og 3, § 65 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 65 e, stk. 1, 1. pkt., § 65 f, stk. 1, 1. pkt., § 65 i, 1. pkt., § 65 j, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, § 65 l, § 65 m, stk. 1 og 2, § 66, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 5, stk. 6, og stk. 8, 2. pkt., § 67, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, § 67 a, § 68, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, nr. 3, § 68 a, stk. 1, 1. pkt., § 69, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 69 a, stk. 1 og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 70, stk. 1, 1. pkt., og nr. 4, § 70 a, stk. 1, § 71, stk. 3, stk. 4, stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., § 72, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 73, stk. 1 og stk. 2, § 73 a, § 74, § 75, § 76 a - b, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 1, 3.-5. og 7 pkt., stk. 2, 4.-7. pkt., og stk. 3, § 76 f, stk. 1, og stk. 2, § 78, stk. 1, 1. pkt., § 80, § 81, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, § 82, stk. 1 og stk. 2, § 82 a, stk. 1 og stk. 4, § 84 og § 88, stk. 1, 4. pkt.
5) Lovændringen vedrører § 6, stk. 1, § 9, stk. 3, § 16, stk. 1 og stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt. og stk. 4, 2. pkt., § 26, stk. 3, 1. pkt., § 29, stk. 1, 1. pkt., § 31, stk. 1 og stk. 2, § 35, stk. 7, § 36, stk. 4, 2. og 3. pkt., § 37 a, § 39, § 44, stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3 og stk. 7, § 46, § 48, stk. 6, 2. og 3. pkt., § 52, stk. 4, § 54, § 56, stk. 4, § 57, stk. 4, § 59, stk. 5, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. og 2. pkt.
6) Lovændringen vedrører § 65 a, stk. 1-4.
7) Lovændringen vedrører § 84.
8) Lovændringen vedrører § 37, stk. 3, 1. og 2. pkt.
9) Lovændringen vedrører § 27, stk. 1, 1. pkt., stk. 4, 1. og 4. pkt., § 31, stk. 1-3 og stk. 4, 2. pkt., § 32, stk. 1, § 33, stk. 1, § 34, stk. 1-4, § 35, stk. 2, stk. 4, 1. og 3. pkt., stk. 5 og stk. 6, § 38, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 42, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 59, stk. 5, 1. og 2. pkt., § 77, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, og § 88, 4. pkt.
10) Lovændringen vedrører § 70 d, stk. 1, nr. 3, og § 70 e, stk. 3, 1. pkt.
11) Lovændringen vedrører § 33, stk. 3, § 46, stk. 1 og 2, § 54, § 60, stk. 1, 1. pkt., og § 88, 4. pkt.
12) Lovændringen vedrører § 49, stk. 1, 1. pkt., og stk. 9, og § 59, stk. 1, nr. 1, 2 og 3.
13) Lovændringen vedrører § 3, nr. 1.
14) Lovændringen vedrører § 37 b, § 55, stk. 2, § 56, stk. 2 og 3
15) Lovændringen vedrører § 34 b.
16) Lovændringen vedrører § 1, stk. 1, § 11, § 15, stk. 3, § 15, stk. 7, § 16, § 17, stk. 1-8, § 17, stk. 11, § 17 a, stk. 2, § 17 a, stk. 4 og 5, § 18, stk. 3 og 4, § 18, stk. 6, §§ 18 a-18 h, § 19, stk. 1, § 20, stk. 2 og 3, § 21, stk. 1-5, § 22, § 24, § 24 a, § 25, stk. 1, 2 og 5, § 26, stk. 1-4, § 27, stk. 1 og stk. 4-6, § 29, stk. 1-4, § 34 a, stk. 1, § 35 a, § 36, stk. 5, § 37, stk. 3 og 4, § 38, stk. 2, § 40, stk. 1, § 40 a, stk. 1, § 41, stk. 1 og 2, § 42, stk. 1 og 2, § 43, § 44, stk. 5, § 47, §§ 49 a- 49 b, § 53, § 63 a, stk. 3, nr. 2, litra a, § 70 a, stk. 5, § 82, stk. 1-4, § 82 a, stk. 1, § 84 a, § 86, stk. 1-8.
17) Lovændringen vedrører § 18 b, stk. 2, § 24, stk. 2, nr. 1-4, 6, 7, 11 og 12, og stk. 8-10, § 25, stk. 2 og 5, § 37, stk. 2, § 49 a, stk. 1, og § 10, stk. 5 og 6 i lov nr. 1541 af 12. december 2023.
18) Lovændringen vedrører §§ 84 b og 84 c.
19) Lovændringen vedrører § 63 a, § 74 og § 76 b, stk. 3.